

Nr 7

ROK XXI

WARSZAWA

dnia 31 maja

1938 r.

DZIENNIK ROZKAZÓW

T R E Ś Ć:

ROZKAZY MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH.

Poz. 64. Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych z dnia 27 stycznia 1938 r. w sprawie wykonania dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 marca 1937 r. o służbie wojskowej oficerów. 65. Jednorazowy dodatek na wykwapowanie nowomianowanych podporuczników i chorążych marynarki wojennej. 66. Komulacja aplikacji sądowej z innymi stanowiskami w służbie państw. 67. Związek Szlachty Zagrodowej — należenie oficerów służby stałej i podoficerów zaw. 68. Odznaki pamiątkowe 9 batalionu panc. i Mazowieckiej Szkoły Podchorążych Rezerwy Artylerii — zatwierdzenie wzoru i regulaminu. 69. Sztandar 4 pułku strzelców konnych — nadanie i zatwierdzenie wzoru.	Poz. 70. Sztandar 1 batalionu strzelców — nadanie i zatwierdzenie wzoru. 71. Cmentarz wojskowy w Gdyni (Oksywie) — uznanie za cmentarz garnizonowy. 72. Sznury naramienne dla żołnierzy 57 p. p. 73. Wzory tarcz bojowych. 74. Rachunki wojskowych placówek zagranicznych — likwidacja. 75. Instrukcja o uzupełnianiu korpusu oficerów audytorów służby stałej. 76. Zmiana przepisów o specjalnym podatku od wynagrodzeń oraz przedłużenie ulgowej spłaty zaliczek na uposażenie. 77. P. S. 240 — 10. Zaopatrywanie żołnierzy w artykuły nieobjęte tabelami należności — poprawka. 78. P. S. 125 — 180. Przepisy sanitarno-higieniczne w wojsku — uzupełnienie.

OBWIESZCZENIA.

1. Uruchomienie Oficerskich Domów Wypoczynkowych w r. 1938/39.
2. Poszukiwania.

ROZKAZY MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH.

64.

K. M. W. 020 Pers.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych z dnia 27 stycznia 1938 r. w sprawie wykonania dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 marca 1937 r. o służbie wojskowej oficerów *).

Na podstawie art. 80 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 marca 1937 r. o służbie wojskowej oficerów (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 128) zarządzam co następuje:

R o z d z i a ł I.

Przepisy ogólne.

§ 1. (1) Przepisy rozporządzenia niniejszego stosuje się wyłącznie do oficerów marynarki wojennej.

(2) Artykuły, powołane w rozporządzeniu niniejszym bez określenia, oznaczają artykuły dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 marca 1937 r. o służbie wojskowej oficerów (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 128).

(3) Paragrafy, powołane w rozporządzeniu niniejszym bez określenia, oznaczają przepisy rozporządzenia niniejszego.

Do art. 5.

§ 2. Zasady badania i oceny zdolności do pełnienia służby oficerów oraz tryb postępowania wojskowo-lekarskich komisji rewizyjnych określają osobne dla marynarki wojennej przepisy sanitarne.

R o z d z i a ł II.

Tytuły i stopnie oficerów oraz prawa i obowiązki oficerów kontraktowych.

Do art. 7 § 2.

§ 3. (1) Pełnym tytułem oficera jest jego stopień wojskowy z oznaczeniem stopnia naukowego; ponadto w grupach oficerów zdrowia i administracji korpusu oficerów służb marynarki wojennej dodaje się w tytule określenie specjalności.

(2) Oficerowie dyplomowani do stopnia komandora włącznie używają w tytule wyrazu „dyplomowany” bezpośrednio po określeniu stopnia.

(3) Stopień naukowy umieszcza się bezpośrednio przed nazwiskiem.

(4) Szczegółowe brzmienie i skróty tytułów podaje załącznik Nr 1.

*) Niniejsze rozporządzenie zostało ogłoszone w Dz. U. R. P. nr 13 z dn. 1 marca 1938 r. — poz. 95.

Do art. 9.

§ 4. (1) Oficerowie stanu spoczynku oraz oficerowie i podchorążowie rezerwy przy mianowaniu oficerami służby stałej otrzymują datę mianowania nie wcześniejszą niż dzień zgłoszenia się do służby czynnej.

(2) Mianowania na wszystkie stopnie ogłasza się w „Dzienniku Personalnym” Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Do art. 10.

§ 5. (1) Kolejność w starszeństwie absolwentów Szkoły Podchorążych Marynarki Wojennej, kształcącej na oficerów służby stałej, określa się na podstawie wyników pracy w Szkole, na okrętach szkolnych i innych zaokrętowań na okrętach Rzeczypospolitej Polskiej oraz praktyki, przewidzianych w programie wyszkolenia Szkoły Podchorążych Marynarki Wojennej.

(2) Kolejność w starszeństwie podporuczników marynarki rezerwy korpusów osobowych oficerów broni i w grupie administracji korpusu oficerów służb marynarki wojennej określa się na podstawie wyników, osiągniętych na kursach podchorążych marynarki rezerwy, na praktyce i podczas ćwiczeń rezerwy.

§ 6. (1) Kolejność w starszeństwie przy mianowaniu oficerów na wyższy stopień określa się według starszeństwa poprzednio posiadanego, poczynając od najstarszego datą i kolejnością.

(2) Z bardzo ważnych względów służbowych kolejność w starszeństwie przy mianowaniu na wyższy stopień można określić inaczej.

(3) Oficer rezerwy mianowany oficerem służby stałej może otrzymać datę starszeństwa wcześniejszą od daty zgłoszenia się do służby czynnej, nie wcześniejszą jednak od daty starszeństwa, którą miał jako oficer rezerwy, a kolejność w starszeństwie — zależnie od wyników praktyki.

§ 7. (1) W razie przeniesienia oficera służby stałej lub oficera rezerwy z jednego korpusu osobowego do drugiego lub z grupy do grupy albo z wojska do marynarki wojennej, oficer zatrzymuje posiadane starszeństwo, a kolejność w starszeństwie otrzymuje taką, jaka by odpowiadała jego poprzedniemu zaszergowaniu.

(2) Oficer służby stałej przeniesiony do rezerwy zatrzymuje posiadane starszeństwo a kolejność w starszeństwie otrzymuje w myśl ust. (1).

(3) Oficer stanu spoczynku powołany do służby czynnej jako oficer służby stałej zatrzymuje posiadane starszeństwo, kolejność w star-

szeństwie zaś otrzymuje taką, jaka by odpowiadała w czasie powołania do służby jego poprzedniemu zaszerogowaniu.

§ 8. (1) Przy mianowaniu oficerem służby stałej i rezerwy mianowany otrzymuje patent (wzór jak załącznik Nr 2).

(2) Przy mianowaniu oficera na każdy następny stopień mianowany otrzymuje zarządzenie o mianowaniu (wzór jak załącznik Nr 3).

Do art. 13 § 1 i 3.

§ 9. (1) Stanowiskiem wymagany do mianowania na wyższy stopień w myśl art. 13 § 1 jest tylko stanowisko, na które oficer został wyznaczony przez Ministra Spraw Wojskowych lub Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej.

(2) Mianowanie na wyższy stopień na podstawie art. 13 § 1 następuje najpóźniej z dniem pierwszym tego miesiąca, w którym oficer zostaje przeniesiony w stan spoczynku.

(3) Dodatkowe warunki mianowania na wyższy stopień oficerów przenoszonych w stan spoczynku a objętych art. 13 § 3 określają corocznie wytyczne o mianowaniach.

Do art. 14 § 3 i 4.

§ 10. Wyższymi szkołami wojskowymi są:

- a) dla oficerów korpusu morskiego — wyższa wojenno-morska szkoła w kraju lub za granicą,
- b) dla oficerów korpusu morskiego i korpusu morskich oficerów technicznych, nie przeznaczonych do służby na okrętach morskich — Wyższa Szkoła Lotnicza i Wyższa Szkoła Inżynierii lub inna, uznana za równorzędną.

§ 11. (1) Stanowiskami liniowymi dającymi podstawę do mianowania kapitanem marynarki są stanowiska: oficerów wachtowych, oficerów-specjalistów, oficerów-mechaników i zastępców dowódców na okrętach morskich i statkach rzecznych oraz oficerów flagowych zespołów okrętów morskich i rzecznych, tudzież dowódców plutonów, oficerów baterij, młodszych oficerów pilotów i oficerów obserwatorów formacyj i oddziałów lądowych oraz lotnictwa morskiego, a ponadto dowódców pododdziałów, oficerów kursowych i oficerów-instruktorów w szkolnictwie oraz stanowiska oficerów-instruktorów w wojskowych ośrodkach przysposobienia morskiego (równorzędnych).

(2) Przepis ust. (1) nie dotyczy poruczników marynarki na stanowiskach dowódców plutonów i pododdziałów gospodarczych.

Do art. 18 § 2.

§ 12. (1) Oficerami kontraktowymi mogą być obywatele państwa polskiego oraz obywatele państw obcych.

(2) Jako oficerowie kontraktowi mogą być przyjmowani również oficerowie stanu spoczyn-

ku, rezerwy, na czas wojny i w stopniach honorowych.

(3) Oficerowie kontraktowi pełnią służbę na podstawie umowy, zawartej w myśl obowiązujących w tej mierze przepisów, regulujących równocześnie sprawę uposażenia.

(4) Oficerów kontraktowych można wyznaczać na stanowiska objęte składami osobowymi oficerów służby stałej, można też powierzać im funkcje poza składami osobowymi.

(5) Do oficerów kontraktowych stosuje się odpowiednio przepisy art. 7, 8, 48—51 i 54—63.

§ 13. Nadanie oficerowi kontraktowemu wyższego stopnia może nastąpić jedynie na podstawie nowej umowy.

§ 14. Stosunek służbowy oraz wzajemny stosunek pod względem starszeństwa oficerów kontraktowych do oficerów służby stałej regulują rozkazy Ministra Spraw Wojskowych i Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej.

Do art. 10 § 2.

§ 15. (1) Wdrożenie przeciw oficerowi postępowania karno-sądowego lub honorowego nie połączonego z tymczasowym aresztowaniem lub z zawieszeniem w czynnościach służbowych nie wstrzymuje przedstawienia wniosku o mianowanie.

(2) Do wniosku o mianowanie należy dołączyć opinię prokuratora sądu admirałskiego lub przewodniczącego sądu honorowego, czy czyn, o których dokonanie jest oficer oskarżony, stanowią przypadki o mniejszym znaczeniu.

Do art. 20.

§ 16. O zawieszeniu postępowania karno-sądowego wdrożonego w przypadku określonym w art. 20 § 1 lit. c) melduje prokurator sądu admirałskiego Ministrowi Spraw Wojskowych przez Naczelnego Prokuratora Wojskowego.

§ 17. Przyczyny, uzasadniające w myśl art. 20 pozbawienie oficera stopnia i skreślenie go z ewidencji oficerów, ustają:

- a) w przypadkach określonych w art. 20 § 1 lit. a) i b), jeżeli po uchyleniu prawomocnego wyroku, powodującego skutki w tym przepisie określone, zapadło nowe orzeczenie prawomocne nie skazujące na karę dodatkową na czci, bądź na karę pociągającą za sobą w myśl przepisów kodeksu karnego wojskowego wydalenie z marynarki wojennej albo z korpusu oficerskiego oraz jeżeli po przeprowadzeniu w tej sprawie postępowania honorowego nie orzeczono kary wykluczenia z korpusu oficerskiego;
- b) w przypadku określonym w art. 20 § 1 lit. c), jeżeli w razie podjęcia postępowania karno-sądowego nastąpiło prawomocne ukończenie postępowania kar-

nego nie połączone z orzeczeniem kary dodatkowej na czci oraz jeżeli po przeprowadzeniu w tej sprawie postępowania honorowego nie orzeczono kary wykluczenia z korpusu oficerskiego;

- c) w przypadku określonym w art. 20 § 1 lit. d), jeżeli w razie zniesienia w drodze wznowienia postępowania honorowego orzeczenia, powodującego skutki w tym przepisie określone, nie orzeczono ponownie kary wykluczenia z korpusu oficerskiego.

§ 18. Pozbawienie oficera stopnia oraz odzyskanie stopnia utraconego przez oficera ogłasza się z podaniem podstawy w „Dzienniku Personalnym” Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Rozdział III.

Oficerowie służby stałej.

Do art. 24 § 2.

§ 19. Uprawnienia Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej i podległych mu dowódców do mianowania na stanowiska służbowe i zwalniania z nich określają osobne rozkazy.

Do art. 26.

§ 20. (1) Opinią stwierdzającą nieprzydatność do służby stałej jest opinia niedostateczna, wydana przy rocznym opiniowaniu na podstawie instrukcji o opiniowaniu oficerów.

(2) Po zbadaniu słuszności opinii, określonej w ust. (1), zarządzonym na prośbę interesowanego oficera lub z urzędu, oficer ten zostaje zawiadomiony o rozstrzygnięciu Ministra Spraw Wojskowych.

§ 21. Oficer służby stałej, który otrzymał od dwóch jednocześnie opiniujących dwukrotnie opinię stwierdzającą nieprzydatność do służby stałej, uznaną — w przypadku odwołania się oficera — przez Ministra Spraw Wojskowych za słuszną, zostaje zwolniony ze służby stałej nie wcześniej niż po upływie trzech miesięcy od daty wpłynięcia ostatniej opinii do Kierownictwa Marynarki Wojennej, bądź od daty zawiadomienia oficera o rozstrzygnięciu Ministra Spraw Wojskowych co do słuszności tej opinii.

Do art. 27.

§ 22. (1) Wnioski o zarządzenie wdrożenia postępowania rewizyjno-lekarskiego przedstawia w drodze służbowej Ministrowi Spraw Wojskowych przełożony o uprawnieniach równorzędnych co najmniej z uprawnieniami dowódcy pułku.

(2) Każdy wniosek uprawnionego przełożonego o zarządzenie wdrożenia postępowania rewizyjno-lekarskiego z powodu obniżenia zdolności psychicznych lub fizycznych następni przełożeni przedstawiają Ministrowi Spraw Wojskowych w terminie do dwóch tygodni.

(3) Wdrożenie postępowania rewizyjno-lekarskiego zarządza Minister Spraw Wojskowych.

§ 23. Wojskowo-lekarska komisja rewizyjna wydaje orzeczenie stwierdzające stopień niezdolności oficera do służby stałej oraz stawia wniosek o określenie związku przyczynowego między uszkodzeniem zdrowia lub obniżeniem zdolności fizycznych bądź psychicznych a służbą wojskową w marynarce wojennej i o ustalenie procentu utraty zdrowia w związku z tą służbą, przedstawiając akt rewizyjno-lekarski Szefowi Kierownictwa Marynarki Wojennej, który przedstawia go Ministrowi Spraw Wojskowych (Biuro Personalne) ze swoją opinią.

Do art. 28.

§ 24. (1) W przypadku dostania się oficera do niewoli bądź zaginięcia na terenie działań wojennych Minister Spraw Wojskowych przenosi go w stan nieczynny, nie wcześniej niż po upływie 30 dni od dnia dostania się do niewoli lub zaginięcia.

(2) Bezpośrednio po dostaniu się oficera do niewoli właściwi przełożeni w meldunkach do następnych przełożonych podają przyczynę dostania się do niewoli, następni przełożeni zaś meldunki te przesyłają w drodze służbowej do Ministerstwa Spraw Wojskowych (Biuro Personalne) dołączając swoje uwagi, dotyczące dostania się oficera do niewoli.

(3) Jeżeli przyczyna dostania się do niewoli nie jest znana albo wydaje się wątpliwą lub nieusprawiedliwioną, sprawa po powrocie z niewoli podlega badaniu przez specjalną komisję, której skład i tryb postępowania określa osobny regulamin.

§ 25. (1) Oficera służby stałej w stanie czynnym przenosi w stan nieczynny Minister Spraw Wojskowych na wniosek Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej.

(2) Prośbę o przeniesienie w stan nieczynny składa oficer w drodze służbowej do Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej podając przyczynę, dla której prosi o przeniesienie oraz czas pozostawania w stanie nieczynnym.

(3) Przeniesienie w stan nieczynny następuje zawsze z dniem pierwszym miesiąca; czas pozostawania w stanie nieczynnym określa się w miesiącach i latach.

(4) Czas pozostawania w stanie nieczynnym może być na prośbę oficera przedłużony; prośbę o przedłużenie odpowiednio uzasadnioną należy wnieść w drodze służbowej najpóźniej na trzy tygodnie przed terminem powrotu do stanu czynnego.

Do art. 30 § 1 pkt 1).

§ 26. Przeniesienie w stan spoczynku z powodu osiągnięcia granicy wieku następuje w ciągu danego roku kalendarzowego po dniu, w którym oficer osiągnął granicę wieku.

Do art. 34.

§ 27. (1) O zamierzonym powołaniu do państwowej służby cywilnej, służby samorządowej lub w przedsiębiorstwach państwowych zawiadamia się oficera co najmniej na trzy miesiące przed powołaniem go na praktykę. W zawiadomieniu podaje się instytucję, do której oficer zostaje wyznaczony, przy czym może on prosić o przydzielenie do pewnego określonego działu w tej instytucji, bądź o zmianę wyznaczonej instytucji na inną.

(2) W razie nieprzydatności do służby w instytucji, w której oficer odbywa praktykę, przenosi się go na wniosek komisji, wyznaczonej w myśl art. 34 § 4, do innej instytucji, bardziej odpowiadającej jego uzdolnieniom, przy czym czas praktyki w poprzedniej instytucji można wliczać całkowicie lub częściowo do czasu praktyki w nowej instytucji. Po odbyciu praktyki przenosi się oficera z dniem ostatnim miesiąca w stan spoczynku albo do rezerwy lub pospolitego ruszenia.

§ 28. Oficerów służby stałej wszystkich korpusów osobowych niezależnie od przepisu art. 34 § 1 oraz bez względu na wiek i czas służby na ich prośbę uwzględnioną przez Ministra Spraw Wojskowych na wniosek Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej i za zgodą właściwego ministra można przydzielać na praktykę na okres do sześciu miesięcy w celu przygotowania do objęcia stanowisk w państwowej służbie cywilnej, służbie samorządowej lub w przedsiębiorstwach państwowych.

Rozdział IV.

Oficerowie stanu spoczynku, rezerwy i pospolitego ruszenia.

Do art. 35 § 3.

§ 29. Oficerowie stanu spoczynku mogą być powoływani na ćwiczenia okresowe bądź ćwiczenia krótkie. Ćwiczenia okresowe trwają od dwóch do czterech tygodni a ćwiczenia krótkie od jednego do siedmiu dni; szczegółowe przepisy w sprawie ćwiczeń podają corocznie rozkazy Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej.

Do art. 36.

§ 30. (1) Mianowanie oficera stanu spoczynku na wyższy stopień następuje po odbyciu ćwiczeń i stwierdzeniu przydatności do pełnienia funkcji na stanowisku bezpośrednio wyższym od przewidzianego dla stopnia posiadanego.

(2) Wniosek o mianowanie sporządza przełożony, któremu oficer stanu spoczynku był podporządkowany służbowo podczas odbywania ćwiczeń.

Do art. 39.

§ 31. (1) Opinią stwierdzającą nieprzydatność do służby wojskowej na stanowisku ofi-

cerskim jest opinia niedostateczna, wydana na podstawie instrukcji o opiniowaniu oficerów, po odbytych przez oficera rezerwy ćwiczeniach.

(2) Oficer rezerwy, który wniósł do Ministra Spraw Wojskowych prośbę o zbadanie słuszności opinii stwierdzającej nieprzydatność do służby wojskowej na stanowisku oficerskim, otrzymuje po rozpatrzeniu wniesionej prośby zawiadomienie o rozstrzygnięciu Ministra Spraw Wojskowych.

(3) Pozbawienie oficera rezerwy stopnia oraz odzyskanie stopnia utraconego przez oficera rezerwy ogłasza się z podaniem podstawy w „Dzienniku Personalnym” Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Do art. 41 § 2.

§ 32. (1) Oficerem służby stałej może być mianowany ponownie oficer, który pozostawał w rezerwie nie dłużej niż przez lat trzy.

(2) Okres służby próbnej wynosi jeden rok; jeżeli czas pozostawania w rezerwie nie przekracza jednego roku, Minister Spraw Wojskowych na wniosek Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej może okres służby próbnej skrócić.

Rozdział V.

Tajemnica służbowa.

Do art. 48.

§ 33. Zachowanie tajemnicy służbowej w sprawach wymienionych w art. 48 § 1 obowiązuje wobec każdego, komu oficer nie jest obowiązany donosić o tych sprawach.

§ 34. (1) Od obowiązku zachowania tajemnicy służbowej zwalniają:

1) Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej—Generalny Inspektor Sił Zbrojnych lub Minister Spraw Wojskowych, zależnie od rodzaju sprawy;

2) oficerów marynarki wojennej pełniących służbę w Generalnym Inspektoracie Sił Zbrojnych i Sztabie Głównym z reguły, innych zaś oficerów, jeżeli Szef Kierownictwa Marynarki Wojennej uzna, iż sprawa wchodzi w zakres działania Generalnego Inspektoratu Sił Zbrojnych — Generalny Inspektor Sił Zbrojnych;

3) pozostałych admirałów, oficerów sztabowych, starszych i młodszych:

a) w czasie pokoju oraz w czasie wojny na obszarze nie objętym stanem wojennym — Szef Kierownictwa Marynarki Wojennej, jeżeli sprawa wchodzi w zakres jego kompetencji,

b) w czasie wojny na obszarze objętym stanem wojennym — przełożony wskazany przez Naczelnego Wodza.

(2) W przypadku, gdy określona sprawa nie należy do kompetencji Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej lub gdy należy albo jest związana ze sprawami wchodzącymi jednocześnie w zakres działania Sił Zbrojnych poza marynarką wojenną albo w sprawach wątpliwych,

w szczególności, gdy zachodzi obawa, że ujawnienie tajemnicy mogłoby wyrządzić szkodę Państwu, Szef Kierownictwa Marynarki Wojennej zwraca się o decyzję do Ministra Spraw Wojskowych.

§ 35. (1) W sprawie zwolnienia od obowiązku zachowania tajemnicy służbowej należy zwracać się pisemnie do upoważnionego przełożonego; w przypadkach nie cierpiących zwłoki można wystąpić także z wnioskiem ustnym.

(2) O każdym udzielonym zwolnieniu od obowiązku zachowania tajemnicy służbowej Szef Kierownictwa Marynarki Wojennej melduje Ministrowi Spraw Wojskowych.

Rozdział VI.

Umundurowanie oficerów.

Do art. 49 § 2.

§ 36. Umundurowanie i uzbrojenie oficerów określa Minister Spraw Wojskowych osobnymi dla marynarki wojennej przepisami, a rozkazy o noszeniu munduru wydaje Szef Kierownictwa Marynarki Wojennej.

Rozdział VII.

Małżeństwa oficerów.

Do art. 52 § 2.

§ 37. (1) Do otrzymania zezwolenia na zawarcie małżeństwa wymagane są następujące warunki:

- a) posiadanie co najmniej stopnia kapitana marynarki;
- b) nieposzlakowana opinia narzeczonej;
- c) poziom umysłowy i towarzyski narzeczonej odpowiadający stanowisku żony oficera.

(2) Porucznicy marynarki mogą otrzymać zezwolenie na zawarcie małżeństwa, jeżeli poza warunkami wymienionymi w ust. (1) lit. b) i c) zostanie złożona suma pieniężna, wynosząca różnicę między rocznym uposażeniem porucznika marynarki a kapitanem marynarki utrzymujących rodzinę, pomnożoną przez współczynnik określony przez Ministra Spraw Wojskowych na wniosek Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej. Z sumy tej będzie wypłacane uzupełnienie uposażenia do stopnia kapitana marynarki.

(3) Po mianowaniu porucznika marynarki kapitanem marynarki lub rozwiązaniu z nim stosunku służbowego pozostałą kwotę zwraca się osobie, która ją złożyła albo jej prawnym następcą.

§ 38. (1) Zezwoleń na zawarcie małżeństwa oficerom w służbie czynnej udziela się:

1) oficerom pełniącym służbę w Generalnym Inspektoracie Sił Zbrojnych i w Sztabie Głównym oraz w instytucjach podległych — Generalny Inspektor Sił Zbrojnych;

2) pozostałym admirałom, oficerom sztabowym i starszym oraz porucznikom marynarki określonym w § 37 ust. (2):

- a) w czasie pokoju i w czasie wojny na obszarze nie objętym stanem wojennym — Szef Kierownictwa Marynarki Wojennej,
- b) w czasie wojny na obszarze objętym stanem wojennym — przełożony o uprawnieniach co najmniej Dowódcy Floty.

(2) Zezwoleń na zawarcie małżeństwa admirałom, oficerom sztabowym i starszym służby stałej w stanie nieczynnym udziela Szef Kierownictwa Marynarki Wojennej.

(3) Decyzja przełożonego uprawnionego do udzielania zezwoleń na zawarcie małżeństwa jest ostateczna.

§ 39. (1) Prośby o zezwolenie na zawarcie małżeństwa oficerowie w służbie czynnej wnoszą drogą służbową do Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej, zaś oficerowie służby stałej w stanie nieczynnym — do Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej przez najbliższego komendanta garnizonu.

(2) W prośbie należy wyszczególnić:

- a) nazwisko i imiona rodziców bądź opiekunów narzeczonej, ich zajęcie oraz miejsce zamieszkania;
- b) wykształcenie i ewentualne zajęcie narzeczonej.

(3) Do prośby należy dołączyć:

- a) metryki urodzenia obojga narzeczonych;
- b) akty zejścia (śmierci) poprzedniej żony lub męża, jeżeli narzeczony lub narzeczone jest wdowcem lub wdową;
- c) dokument stwierdzający unieważnienie małżeństwa lub uzyskanie rozwodu, jeżeli poprzedni związek małżeński jednego lub obojga narzeczonych został unieważniony lub nastąpił rozwód;
- d) deklarację stwierdzającą możliwość złożenia kwoty wymienionej w § 37 ust. (2), jeżeli petent jest porucznikiem marynarki.

§ 40. (1) Dowódca Floty, Dowódca Flotylli Rzecznej i Komendant Szkoły Podchorążych Marynarki Wojennej (równorzędnej) po otrzymaniu prośby o zezwolenie na zawarcie małżeństwa:

- a) ogłasza niezwłocznie jej treść na odprawie podległym oficerom, żądając zgłoszenia ewentualnych zastrzeżeń przeciw projektowanemu małżeństwu;
- b) w terminie trzech miesięcy od otrzymania prośby bada przy użyciu w razie potrzeby odpowiednich organów wojskowych lub, gdy się tego nie da uniknąć, cywilnych, czy zachodzą warunki do udzielenia zezwolenia.

(2) Po upływie terminu określonego w ust. (1) przełożony wymienionej w powyższym ustępie formacji (równorzędny) składa raport przełożonemu uprawnionemu do udzielenia zezwolenia na zawarcie małżeństwa z wnioskiem przychylnym lub odmownym, zależnie od wyniku przeprowa-

dzonych badań, przy czym wniosek powinien być należycie uzasadniony.

(3) Z prośbą oficera służby stałej w stanie nieczynnym postępuje w podobny sposób komendant garnizonu, przy czym w toku badań powinien zażądać od dowódcy wymienionej w ust. (1) formacji (równorzędnego), w której oficer pełnił ostatnio służbę, opinii podległych temu dowódcy oficerów co do zamierzonego małżeństwa.

(4) Jeżeli przełożony wymieniony w ust. (1) (równorzędny) uważa, że zachodzi przypadek niecierpiący zwłoki, może prośbę oficera przedstawić przełożonemu uprawnionemu do udzielenia zezwolenia przed upływem terminu określonego w ust. (1).

(5) Przepisów paragrafu niniejszego nie stosuje się do próśb wnoszonych przez admirałów.

§ 41. (1) Zezwolenia na zawarcie małżeństwa wydaje się na piśmie (wzór jak załącznik Nr 4).

(2) Porucznikom marynarki zezwolenie na zawarcie małżeństwa wydaje się dopiero po wpłaceniu sumy pieniężnej określonej w § 37 ust. (2).

(3) Po załatwieniu prośby o zezwolenie na zawarcie małżeństwa należy zwrócić oficerowi przedstawione dokumenty.

§ 42. (1) Zezwolenie na zawarcie małżeństwa traci swą moc, jeżeli małżeństwa nie zawarto w przeciągu roku od dnia wystawienia zezwolenia.

(2) Zezwolenie powinno zawierać określenie terminu ważności.

§ 43. O zawarciu małżeństwa powinien oficer złożyć pisemny meldunek z dołączeniem odpisu aktu ślubu w ciągu czternastu dni od dnia ślubu.

Do art. 53.

§ 44. Przeniesienie w stan spoczynku, do rezerwy lub pospolitego ruszenia na podstawie art. 53 zarządza Minister Spraw Wojskowych.

R o z d z i a ł VIII.

Działalność polityczna, wykonywanie zawodu cywilnego itp.

Do art. 55.

§ 45. Oficerom służby stałej oraz wszystkim innym pełniącym służbę czynną nie wolno w szczególności:

- brać udziału w zgromadzeniach, wiecach lub zebraniach o charakterze politycznym,
- uczestniczyć w manifestacjach politycznych,
- roztrząsać w prasie zagadnień politycznych.

Do art. 56.

§ 46. (1) Do rodziny w rozumieniu art. 56 należą:

- a) żona,
- b) dzieci ślubne i uprawnione oraz pasierby — do czasu uzyskania pełnoletności.
- c) rodzice oficera, jeżeli są pod jego opieką i wskutek podeszłego wieku lub stanu zdrowia nie są w możności zarządzać swym przedsiębiorstwem handlowym lub przemysłowym.

(2) Dla uzyskania zezwolenia na nadzór albo zarządzanie przedsiębiorstwem handlowym lub przemysłowym oficer składa prośbę w drodze służbowej do Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej, określając dokładnie przedsiębiorstwo i konieczność nadzoru lub zarządzania, a w przypadku zasługującym na uwzględnienie Szef Kierownictwa Marynarki Wojennej przedstawia ją Ministrowi Spraw Wojskowych do decyzji.

§ 47. (1) Udzielenie zezwolenia na wykonywanie zawodu cywilnego lub podejmowanie się prac okresowych i o charakterze przejściowym może nastąpić na prośbę oficera lub na wniosek interesowanej instytucji.

(2) Udzielenie zezwolenia następuje, jeżeli przemawiają za tym potrzeby marynarki wojennej lub wojska albo inne ważne względy państwowe lub społeczne, a w szczególności:

- a) jeżeli specjalizacja i pogłębienie wiedzy fachowej oficera jest korzystne dla marynarki wojennej lub wojska, albo
- b) gdy praca ze względów państwowych lub społecznych jest konieczna z powodu braku na miejscu fachowych sił cywilnych.

(3) Oficerowie nie mogą uzyskać zezwolenia na wykonywanie zawodu cywilnego oraz prac dorywczych i o charakterze przejściowym jak również na okresowe zajęcia w takich instytucjach lub zakładach pracy, w których ze względu na zajmowane stanowisko są obowiązani do przeprowadzania jakichkolwiek czynności służbowych.

§ 48. (1) Zezwolenia na pracę dorywczą lub o charakterze przejściowym oraz w sporadycznych przypadkach na wygłaszanie odczytów i prowadzenie wykładów itp. udziela Szef Kierownictwa Marynarki Wojennej lub upoważniony przez niego Dowódca Floty (w odniesieniu do podległych oficerów).

(2) Zezwolenia na pracę i wykonywanie zawodu we wszystkich innych przypadkach udziela Szef Kierownictwa Marynarki Wojennej według wytycznych Ministra Spraw Wojskowych.

§ 49. (1) Wnioski i prośby o zezwolenie na wykonywanie zawodu cywilnego lub prac okresowych albo o charakterze przejściowym należy wnosić do bezpośrednio przełożonej władzy oficera, którego prośba lub wniosek dotyczy. W prośbie należy dokładnie określić zawód, który oficer chce wykonywać, bądź pracę okresową lub o charakterze przejściowym, której chce się podjąć, a jeżeli jest to połączone z zawarciem umowy, przedstawić jej projekt.

(2) Władza przełożona przedstawiając wniosek lub prośbę władzy powołanej do udzielenia

zezwoleń powinna wyrazić swą opinię czy zachodzą warunki, uzasadniające udzielenie zezwolenia oraz czy oficer, którego wniosek lub prośba dotyczy, pełni swe obowiązki służbowe w sposób pozwalający przypuszczać, że udzielenie zezwolenia nie spowoduje szkody dla interesów służby. Władza przełożona powinna przy tym z reguły przeciwdziałać w pracy oficerów w dziedzinach luźno związanych z potrzebami marynarki wojennej lub wojska.

§ 50. (1) Wnioski i prośby o zezwolenie na wykonywanie zawodu cywilnego lub prac okresowych należy przedstawiać Szefowi Kierownictwa Marynarki Wojennej w ciągu listopada każdego roku, w drodze służbowej.

(2) Niezależnie od tego terminu mogą być przedstawiane wyjątkowo wnioski i prośby, gdy zachodzi konieczność ze względu na pilny interes marynarki wojennej lub wojska, państwowego albo społecznego.

§ 51. (1) Oficerowie służby stałej w stanie czynnym oraz oficerowie rezerwy powołani do służby czynnej w celu mianowania oficerami służby stałej, którzy uzyskali zezwolenie na wykonywanie zawodu cywilnego, nie mogą zawierać z pracodawcą umowy o pracę przeszkadzającą ich obowiązkom służbowym.

(2) Wykonywanie zawodu cywilnego może się odbywać wyłącznie w czasie poza zajęciami służbowymi i w żadnym przypadku nie może być przeszkodą w pełnieniu przez oficera jego obowiązków służbowych.

(3) W razie uznania, że wykonywanie zawodu cywilnego przez oficera stanowi wyraźną przeszkodę w pełnieniu przez niego służby, przełożony o uprawnieniach równorzędnych z uprawnieniami co najmniej dowódcy dywizji zawiesza udzielone zezwolenie i występuje bezzwłocznie do Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej z odpowiednim wnioskiem.

§ 52. Wykonywanie zawodu cywilnego w mundurze oraz ogłaszanie się oficerów, którzy otrzymali zezwolenie na wykonywanie zawodu cywilnego, jest zakazane.

§ 53. (1) Wnioski o wyznaczenie oficera do władzy zarządzającej lub nadzorczej przedsiębiorstwa handlowego albo przemysłowego oraz użycie oficera w takim przedsiębiorstwie właściwi przełożeni przedstawiają w drodze służbowej Szefowi Kierownictwa Marynarki Wojennej, który w przypadku zasługującym na uwzględnienie przedstawia je Ministrowi Spraw Wojskowych, przy czym przełożeni podają we wnioskach powody uzasadniające wyznaczenie lub użycie oficera oraz czas, na który oficer ma być wyznaczony lub użyty.

(2) Oficerowie nie mogą być wyznaczani do przedsiębiorstw, z którymi ze względu na zajmowane stanowisko bezpośrednio zawierają umowy, przeprowadzają przetargi i przyjmują dostawy (komisje zakupów, odbiorcze itp.).

(3) W przypadkach wyznaczenia oficera do władzy zarządzającej lub nadzorczej Minister Spraw Wojskowych na wniosek Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej może przyznać oficerowi specjalne wynagrodzenie z funduszy skarbowych lub przekazanych przez przedsiębiorstwo, przy czym wypłatę tego wynagrodzenia dokonują organa wojskowe.

§ 54. Oficera służby stałej po ukończeniu wyższych studiów, na które był przydzielony, można wyznaczyć do odbycia praktyki w odpowiednich wytwórniach lub przedsiębiorstwach dla pogłębienia wiedzy fachowej potrzebnej do pełnienia służby, przy czym na czas odbywania tej praktyki oficer może być przeniesiony z urzędu w stan nieczynny na podstawie art. 28 § 1 lit. c).

§ 55. (1) Oficerowie służby stałej w stanie nieczynnym wnoszą prośby o zezwolenie na udział w handlu i przemyśle oraz wykonywanie zawodu cywilnego do Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej, a na pracę o charakterze przejściowym — do Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej lub do Dowódcy Floty (oficerowie podległych mu formacji, oddziałów i instytucji).

(2) Przepis § 52 ma również zastosowanie do oficerów służby stałej w stanie nieczynnym.

§ 56. (1) Oficerowie mogą bez zezwolenia władz zajmować się pracami z dziedziny nauki, sztuki lub literatury, jeżeli prace te nie przeszkadzają obowiązkom służbowym. Prace te mogą oficerowie podpisywać również pseudonimami lub inicjałami, przy czym w tym przypadku ani stopień, ani charakter wojskowy autora nie może być zaznaczony.

(2) Czynny udział w prasie i w wydawnictwach normuje regulamin służby wewnętrznej.

Rozdział IX.

Urlopy.

Do art. 58.

§ 57. (1) Oficerom przysługują urlopy wypoczynkowe w następującym wymiarze:

- a) oficerom młodszym i starszym — 4 tygodnie,
- b) oficerom sztabowym i admirałom — 6 tygodni.

(2) Oficerowie starsi (kapitanowie marynarki po osiemnastu latach służby w stopniu oficerskim mogą uzyskać jako nagrodę za wydajną pracę urlop wypoczynkowy w wymiarze do sześciu tygodni.

(3) Oficerowie młodszy i starsi, wchodzący w skład załóg w jednostkach liniowych lotnictwa morskiego, jak i zaokrętowani co najmniej jeden rok bez przerwy na okrętach podwodnych, już po pięciu latach służby w stopniu oficerskim mogą otrzymać urlop wypoczynkowy w wymiarze do sześciu tygodni, przy czym prawo to traci się po zmianie rodzaju służby.

§ 58. Oficerom wszystkich korpusów osobowych po piętnastu latach służby w stopniu oficerskim albo po przesłużeniu dziesięciu lat w personelu latającym lotnictwa morskiego lub na okrętach podwodnych można udzielić raz w ciągu służby urlopu wypoczynkowego w podwójnym wymiarze normy przysługującej w myśl § 57 ust. (1).

§ 59. (1) Urlop wypoczynkowy jest uprawnieniem oficera i powinien być udzielony w ciągu roku kalendarzowego.

(2) Urlopu wypoczynkowego można udzielić w częściach na prośbę oficera lub jeżeli tego wymagają względy służbowe.

§ 60. (1) Wstrzymanie lub odwołanie urlopu albo zmniejszenie wymiaru urlopu poszczególnym oficerom może nastąpić jedynie z ważnych względów służbowych jak: większe braki ilościowe wśród korpusu oficerskiego danej jednostki, zagrożenie bezpieczeństwa, wykonanie ważnych prac nie cierpiących zwłoki, ze względów wyszkoleniowych na zarządzenie Ministra Spraw Wojskowych lub Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej w granicach udzielonych mu przez Ministra Spraw Wojskowych kompetencji.

(2) Obowiązkiem przełożonych jest czuwanie, aby z ograniczeń wymienionych w ust. (1) korzystano tylko w bardzo ważnych przypadkach.

(3) Przełożony wstrzymujący lub odwołujący urlop albo zmniejszający wymiar urlopu melduje o tym bezpośrednio wyższemu przełożonemu.

(4) Wyższy przełożony, który otrzymał meldunek w myśl ust. (3), obowiązany jest zbadać słuszność wydanego zarządzenia; stosownie do wyników badania może on zarządzenie to uchylić lub odpowiednio zmienić.

(5) Jeżeli oficer z powodów wymienionych w ust. (1) nie wykorzystał urlopu w ciągu roku kalendarzowego całkowicie lub częściowo, może go otrzymać w całości lub w części w następnym roku, przy czym urlopu tego może udzielić Szef Kierownictwa Marynarki Wojennej.

§ 61. Terminy urlopów wypoczynkowych właściwi przełożeni określają na podstawie opracowanego planu urlopów na dany rok kalendarzowy, uwzględniając w miarę możliwości życzenia oficerów, po czym podają terminy urlopów interesowanym oficerom do wiadomości.

§ 62. (1) Ze względów zdrowotnych oficer może otrzymać urlop leczniczy.

(2) Podstawę do udzielenia urlopu leczniczego stanowią:

- a) orzeczenie lekarskie wydane przez szpital wojskowy,
- b) orzeczenie wojskowo-lekarskiej komisji rewizyjnej,
- c) orzeczenie lekarskie Instytutu Badań Lekarskich Lotnictwa.

(3) Czas spędzony na urlopie leczniczym przed wykorzystaniem należnego w danym roku urlopu wypoczynkowego odlicza się od przysługującej normy urlopu wypoczynkowego.

(4) Przepisu ust. (3) nie stosuje się, jeżeli orzeczenie stanowiące podstawę dla urlopu leczniczego stwierdza, że ze względów zdrowotnych wykorzystanie urlopu wypoczynkowego jest konieczne.

§ 63. (1) Oficer może otrzymać urlop ze względów służbowych:

- a) w razie przeniesienia do innej miejscowości — w wymiarze do dwóch tygodni,
- b) po powrocie z niewoli — jeżeli czas pozostawania w niewoli wynosi co najmniej sześć miesięcy — w wymiarze ośmiu tygodni.

(2) Urlopu ze względów służbowych z powodu przeniesienia udziela się bezpośrednio po zameldowaniu się oficera na nowym miejscu służbowym, jeżeli względy służbowe lub osobiste nie wymagają wyznaczenia terminu późniejszego.

§ 64. (1) Do urlopów okolicznościowych należą:

- a) świąteczne, których czas trwania określa każdorazowo rozkazem Minister Spraw Wojskowych,
- b) urlopy udzielane w ważnych sprawach osobistych.

(2) Udzielanie urlopów w sprawach osobistych jest dopuszczalne tylko w szczególnie ważnych przypadkach, przy czym urlopy te łącznie nie mogą przekraczać w roku kalendarzowym siedmiu dni.

(3) W razie konieczności udzielenia urlopów okolicznościowych ponad wymiar, określony w ust. (2), uprawniony przełożony może udzielić dalszego urlopu, nie przekraczającego w poszczególnym przypadku siedmiu dni, meldując o tym z podaniem powodów:

- a) Generalnemu Inspektorowi Sił Zbrojnych — jeżeli chodzi o oficerów pełniących służbę w Generalnym Inspektoracie Sił Zbrojnych, Sztabie Głównym i instytucjach podległych,
- b) Szefowi Kierownictwa Marynarki Wojennej — jeżeli chodzi o pozostałych oficerów.

§ 65. Oficerowie rezerwy i stanu spoczynku odbywający ćwiczenia mogą otrzymywać urlopy okolicznościowe w ważnych sprawach osobistych w czasie:

- a) do pięciu dni, jeżeli odbywają ćwiczenia sześciotygodniowe lub dłuższe,
- b) do trzech dni, jeżeli odbywają ćwiczenia poniżej sześciu tygodni.

Do art. 59.

§ 66. Urlopów wypoczynkowych udzielają:

1) Szefowi Kierownictwa Marynarki Wojennej — Minister Spraw Wojskowych,

2) innym oficerom pełniącym służbę w marynarce wojennej — Szef Kierownictwa Marynarki Wojennej lub upoważnieni przez niego podlegli mu dowódcy i przełożeni tych oficerów.

§ 67. Urlopów leczniczych udzielają:

- a) oficerom, przebywającym w leczeniu w szpitalach marynarki wojennej — komendanci tych szpitali, oficerom zaś przebywającym w leczeniu w szpitalach wojska — komendanci tych szpitali w porozumieniu z przełożonym tej jednostki (dywizjonu lub wyższej), do której oficer ma przydział służbowy,
- b) innym oficerom:
 - do sześciu tygodni — Szef Kierownictwa Marynarki Wojennej, Dowódca Floty, Dowódca Flotyli Rzecznej, Komendant Szkoły Podchorążych Marynarki Wojennej (równorzędni),
 - ponad sześć tygodni — Szef Kierownictwa Marynarki Wojennej.

§ 68. Urlopów ze względów służbowych i okolicznościowych udzielają przełożeni o uprawnieniach równorzędnych z uprawnieniami co najmniej dowódcy pułku.

§ 69. (1) Udzielanie urlopów słuchaczom kursów wojenno-morskich regulują rozkazy Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej.

(2) Udzielanie urlopów oficerom marynarki wojennej słuchaczom szkół i kursów uruchamianych dla oficerów wojska regulują rozkazy Ministra Spraw Wojskowych.

Rozdział X.

Stopnie i odznaczenia państw obcych oraz odznaki zagraniczne.

Do art. 62.

§ 70. (1) Oficer, który otrzymał od obcego państwa stopień albo odznaczenie, składa o tym w drodze służbowej meldunek Ministrowi Spraw Wojskowych przez Gabinet Ministra prosząc o wyjednanie zezwolenia Prezydenta Rzeczypospolitej na przyjęcie stopnia lub przyjęcie i noszenie odznaczenia; do meldunku dołączyć należy odpis dokumentu nadającego stopień lub odznaczenie.

(2) Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej o udzieleniu zezwolenia ogłasza się w „Dzienniku Personalnym” Ministerstwa Spraw Wojskowych.

§ 71. (1) Oficer, który otrzymał zagraniczną odznakę wojskową odpowiadającą swoim charakterem odznakom polskim, jak np. pilota itd. lub odznakę ukończenia cudzoziemskiego zakładu naukowego albo odznakę pamiątkową formacji cudzoziemskiej odpowiadającą polskim odznakom oddziałowym (pułkowym) itp., składa w drodze służbowej meldunek Szefowi Kierownictwa Marynarki Wojennej prosząc o wy-

jednanie zezwolenia Ministra Spraw Wojskowych na jej przyjęcie i noszenie.

(2) Zarządzenie o udzieleniu zezwolenia ogłasza się w „Dzienniku Personalnym” Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Rozdział XI.

Podział korpusów osobowych na grupy oraz przenoszenie oficerów z jednego korpusu osobowego do drugiego lub z jednej grupy do drugiej.

Do art. 71.

§ 72. (1) Korpus oficerów służb marynarki wojennej dzieli się na:

- 1) grupę oficerów technicznych,
- 2) grupę oficerów lekarzy,
- 3) grupę oficerów administracji.

(2) W skład grupy oficerów technicznych wchodzi:

- a) oficerowie-konstruktorzy okrętów,
- b) oficerowie-mechanicy,
- c) oficerowie - elektrotechnicy (radiotechnicy, teletechnicy itp.),
- d) oficerowie-konstruktorzy samolotów,
- e) oficerowie - technicy lotnictwa morskiego,
- f) oficerowie - hydrotechnicy i specjaliści budowlani,
- g) oficerowie - technicy uzbrojenia,
- h) oficerowie - technicy broni podwodnych,
- i) oficerowie - hydrografowie (nie przeznaczeni do liniowej służby na okrętach i zajęci w swej specjalności).

(3) W skład grupy oficerów administracji wchodzi:

- a) oficerowie-komisarze,
- b) oficerowie-intendenci,
- c) oficerowie administracyjni.

Do art. 72.

§ 73. Szczegółowe warunki przenoszenia oficerów marynarki wojennej do poszczególnych korpusów osobowych bądź grup oraz z marynarki wojennej do wojska albo z wojska do marynarki wojennej, jak: wymagany wiek, rodzaj i czas trwania praktyki, szkoły lub aplikacji oraz sposób ich odbywania, jak również sposób przeprowadzania egzaminów określają rozkazy Ministra Spraw Wojskowych.

§ 74. Do grupy oficerów administracji korpusu osobowego służb marynarki wojennej — jako oficerów administracyjnych — przenosi się na prośbę lub z urzędu oficerów z innych grup lub korpusów osobowych marynarki wojennej; w szczególności do grupy tej zasadniczo przenosi się poruczników marynarki i kapitanów marynarki korpusu oficerów morskich oraz oficerów liniowych w tychże stopniach istniejącego

korpusu oficerów rzeczno-brzegowych, którzy po osiągnięciu granicy wieku, przewidzianej w art. 30 § 1 pkt 1) lit. b) nie zostali zwolnieni ze służby stałej.

Rozdział XII.

Zasady mianowania oficerów.

Do art. 73.

§ 75. (1) Oficerem marynarki służby stałej na stanowiskach hydrotechników i specjalistów budowlanych w grupie oficerów technicznych oraz w grupie oficerów lekarzy korpusu służb marynarki wojennej można mianować w miarę potrzeby oficera rezerwy lub podchorążego marynarki rezerwy, jeżeli:

- a) nie przekroczył 28 lat życia,
- b) jest stanu wolnego,
- c) posiada dyplom szkoły akademickiej, wymagany do służby na tych stanowiskach i w grupie oficerów-lekarzy,
- d) ma odpowiednie kwalifikacje służbowe oraz
- e) został uznany przez wojskowo-lekarską komisję rewizyjną za zdolnego do służby w tych grupach korpusu oficerów służb marynarki wojennej.

(2) Przepis ust. (1) ma również zastosowanie do oficerów i podchorążych rezerwy wojska, którzy mogą być przeniesieni do marynarki wojennej lub mianowani oficerami marynarki wojennej w grupie oficerów technicznych i w grupie oficerów-lekarzy korpusu służb marynarki wojennej.

§ 76. (1) Minister Spraw Wojskowych na wniosek Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej określa szkoły średnie i akademickie, dające podstawę do mianowania oficerami służby stałej.

(2) Szkołą kształcącą na oficerów służby stałej jest Szkoła Podchorążych Marynarki Wojennej.

Do art. 74.

§ 77. (1) Czas służby w danym stopniu liczy się od daty starszeństwa.

- (2) Do służby w danym stopniu wlicza się:
 - a) czas tymczasowego aresztowania lub zawieszenia w czynnościach służbowych, jeżeli postępowanie z powodu czynu sławniującego przyczynę aresztowania lub zawieszenia w czynnościach zostało zakończone bez wyroku sądowo-karnego skazującego;
 - b) czas pobytu w niewoli bądź zaginięcia na terenie działań wojennych, jeżeli dostał się do niewoli lub zaginięcie zostało usprawiedliwione;
 - c) czas urlopów;
 - d) czas choroby i stanu nieczynnego do sześciu miesięcy, a jeżeli choroba pozostaje w związku przyczynowym ze służbą woj-

skową oraz jeżeli przeniesienie w stan nieczynny nastąpiło z powodu dostania się do niewoli lub zaginięcia na terenie działań wojennych — bez ograniczenia.

(3) Czas pozostawania w stanie nieczynnym ponad sześć miesięcy może być wliczony całkowicie lub częściowo do służby w danym stopniu, jeżeli przeniesienie w stan nieczynny nastąpiło dla pogłębienia wiedzy fachowej oficera albo z ważnych względów państwowych lub społecznych.

Do art. 75.

§ 78. (1) Mianowanie na stopień porucznika marynarki służby stałej i następne w korpusie oficerów morskich i w korpusie morskich oficerów technicznych, przeznaczonych do służby na okrętach morskich, może nastąpić, jeżeli dany oficer w okresie służby w stopniu posiadanym pełnił służbę na okrętach morskich w kampanii lub w morskich sztabach zaokrętowanych na okrętach w kampanii na stanowisku przewidzianym składami osobowymi dla jego korpusu osobowego w stopniu posiadanym lub wyższym przez następujące okresy czasu:

A) w korpusie oficerów morskich:

W stopniach	Zaokrętowanie w kamp. czynnej	W tym wodzenia okrętem lub zesp.	U w a g i
kmdr-por.	16 mies.	16 mies.	*) z tego 3 mies. może być zastąpione przez służbę w charakterze z-cy d-cy na k-torp., okręcie podwodn. lub większym okręcie morskim.
kmdr-ppor.	11 mies.	7 mies.	
kpt. mar.	16 mies.	6 mies. *)	
por. mar.	16 mies.	—	
ppor. mar.	16 mies.	—	

B) w korpusie morskich oficerów technicznych:

w stopniu kmdr-ppor.	— 11 miesięcy
„ „ kpt. mar.	— 11 „
„ „ por. mar.	— 13 „
„ „ ppor. mar.	— 13 „

zaokrętowania morskiego na okrętach w kampanii na stanowiskach technicznych.

(2) Do okresów wymienionych w ust. (1) zalicza się również służba w kampanii na okrętach morskich odbyta w poprzednim stopniu na stanowiskach, dla których składy osobowe przewidują co najmniej stopień posiadany przez oficera danego korpusu osobowego, o ile ta służba nie została zaliczona przy mianowaniu na stopień posiadany.

(3) Oficerom korpusu morskiego w stopniach porucznika marynarki i podporucznika marynarki, pełniącym służbę w lotnictwie morskim jako personel latający, Szef Kierownictwa Marynarki Wojennej może w wyjątkowych przypadkach zaliczyć 25% czasu służby w składzie personelu latającego na poczet czasokresu służ-

by, określonego w ust. (1), lecz w ten sposób może być zaliczone nie więcej niż 50% tego czasokresu.

(4) Mianowanie na stopień porucznika marynarki i następne do stopnia komandora-porucznika włącznie w korpusie oficerów morskich i morskich oficerów technicznych, nie przeznaczonych do służby na okrętach morskich, może nastąpić, jeżeli dany oficer w okresie służby w stopniu posiadanym pełnił funkcje co najmniej przez dwa lata na stanowiskach liniowych, przewidzianych składami osobowymi dla stopnia posiadanego lub wyższego; listę tych stanowisk we Flotylli Rzecznej, lotnictwie morskim i artylerii nadbrzeżnej oraz w innych oddziałach lądowych marynarki wojennej ustali Szef Kierownictwa Marynarki Wojennej.

(5) Mianowanie na stopień porucznika marynarki służby stałej i następne w korpusie osobowym oficerów służb marynarki wojennej może nastąpić, jeżeli dany oficer w okresie służby w stopniu posiadanym pełnił funkcje na stanowisku przewidzianym składami osobowymi dla jego korpusu osobowego i jego grupy dla stopnia posiadanego lub wyższego co najmniej przez dwa lata dla mianowania na stopień porucznika marynarki i kapitana marynarki, a trzy lata dla stopni wyższych.

(6) Czas pełnienia służby na danym stanowisku liczy się od dnia rzeczywistego objęcia funkcji z tym stanowiskiem związanej:

(7) Do czasu pełnienia służby na danym stanowisku wlicza się:

- a) czas trwania urlopu lub choroby, jeżeli nie przekraczają łącznie ośmiu tygodni w ciągu roku,
- b) czas odbywania kary pozbawienia wolności do czterech tygodni,
- c) czas zastępczego pełnienia funkcji, jeżeli wynosi co najmniej dwa miesiące.

(8) Przepisów ust. (7) lit. a) i b) nie stosuje się przy obliczaniu czasu zaokrętownia określonego w ust. (1) i (2).

§ 79. Mianowanie na stopień komandora podporucznika może nastąpić, jeżeli oficer:

1) ma odpowiednie warunki zdrowotne, fizyczne i psychiczne wymagane w danym korpusie osobowym czy grupie; sposób badania stanu zdrowia zawierają przepisy sanitarne, a stopień sprawności fizycznej i psychicznej określa się na podstawie opinii przełożonych lub na podstawie wyników pracy w czasie pobytu na kursach;

2) korpusu oficerów morskich, przeznaczonych do służby na okrętach morskich — złożył ponadto egzamin sprawdzający według programu ustalonego przez Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej.

Do art. 76.

§ 80. (1) Podporucznikiem marynarki rezerwy może być mianowany podchorąży marynarki rezerwy, który:

- a) odbył co najmniej dwa zwyczajne ćwiczenia wojskowe,
- b) uzyskał ocenę służbową kwalifikującą go do objęcia stanowiska oficerskiego.

(2) Sposób przedstawiania wniosków o mianowanie podporucznikami marynarki rezerwy określają osobne rozkazy.

(3) Minister Spraw Wojskowych na wniosek Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej określa szkoły akademickie krajowe lub zagraniczne, których ukończenie jest wymagane do pełnienia służby w korpusie morskich oficerów technicznych.

(4) Do mianowania na stopnie porucznika marynarki rezerwy i kapitana marynarki rezerwy wymagane jest posiadanie odpowiednich kwalifikacyj służbowych w posiadanym stopniu, odbycie co najmniej dwóch zwyczajnych ćwiczeń wojskowych, a ponadto:

- a) dla podporucznika marynarki rezerwy — pozostawanie co najmniej przez trzy lata w stopniu podporucznika marynarki rezerwy,
- b) dla porucznika marynarki rezerwy — pozostawanie co najmniej przez cztery lata w stopniu porucznika marynarki rezerwy oraz złożenie egzaminu na kapitana marynarki rezerwy według programu, ustalonego przez Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej, odrębnie dla Floty i odrębnie dla Flotylli Rzecznej.

(5) Szkołą kształcącą na oficerów rezerwy są kursy marynarki wojennej rezerwy przy Szkole Podchorążych Marynarki Wojennej.

Rozdział XIII.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 81. Wszystkie udzielone dotychczas zezwolenia na wykonywanie zawodu cywilnego lub prace okresowe, jako też na udział we władzach zarządzających lub nadzorczych mają być przedstawione Szefowi Kierownictwa Marynarki Wojennej w terminie jednomiesięcznym od daty ogłoszenia rozporządzenia niniejszego wraz z wnioskami interesowanych instytucji lub prośbami oficerów w celu zatwierdzenia na zasadach określonych w dekreście o służbie wojskowej oficerów i w rozporządzeniu niniejszym.

§ 82. (1) Oficerowie grupy administracji korpusu osobowego służb marynarki wojennej, którzy posiadali tytuł „dyplomowany“, tracą prawo do tego tytułu z chwilą wejścia w życie rozporządzenia niniejszego.

(2) Oficerowie grupy administracji (intendenci), którzy na podstawie ukończenia Wyższej Szkoły Intendencji, byłego Kursu Intendentów przy Wyższej Szkole Wojennej lub innej równorzędnej szkoły albo kursu za granicą mieli prawo do używania tytułu „dyplomowany“, otrzymują specjalne oznaki, które określają osobne przepisy.

§ 83. (1) Do czasu likwidacji istniejącego korpusu oficerów rzeczno-brzegowych rozporządzenie niniejsze ma zastosowanie również do oficerów tego korpusu, z tym jednak zastrzeżeniem, że Minister Spraw Wojskowych na wniosek Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej ustali, którzy z oficerów tego korpusu osobowego mają być uważani za oficerów broni, a którzy — za oficerów służb w tych przypadkach, gdy dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 marca 1937 r. o służbie wojskowej oficerów i rozporządzenie niniejsze ustalają dla oficerów broni i oficerów służb odmienne warunki.

(2) W zależności od wyników podziału wymienionego w ust. (1) oficerowie korpusu rzeczno-brzegowego służby stałej w stanie czynnym mogą być mianowani do stopnia wyższego na wa-

runkach ustalonych w § 78 ust. (4) dla korpusu oficerów morskich i morskich oficerów technicznych, nie przeznaczonych do służby na okrętach morskich, lub w § 78 ust. (5) dla oficerów korpusu osobowego służb marynarki wojennej.

§ 84. W roku 1938 mogą być mianowani na wyższy stopień na wniosek Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej również ci oficerowie korpusów osobowych broni i służb marynarki wojennej służby stałej w stanie czynnym, którzy posiadają cenzus dowodzenia i zaokrętowania niezbędny do mianowania na wyższy stopień w myśl dotychczasowych przepisów.

§ 85. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

TABELA TYTUŁÓW OFICERÓW MARYNARKI WOJENNEJ.**A. Oficerowie służby stałej w stanie czynnym:**

Korpus osobowy oficerów marynarki wojennej	Grupa ofic.	Tytuł oficera w pełnym brzmieniu	Tytuł w skrócie	Tytuł w skrócie oficerów dyplomowanych
W korpusie oficerów morskich:		admiral wice-admiral kontr-admiral komandor komandor-porucznik komandor-podporucznik kapitan marynarki porucznik marynarki podporucznik marynarki	admiral w-admiral k-admiral kmdr kmdr-por. kmdr-ppor. kpt. mar. por. mar. ppor. mar.	kmdr dypl. kmdr-por. dypl. kmdr-ppor. dypl. kpt. mar. dypl.
W korpusie morskich oficerów technicznych:		kontr-admiral komandor kapitan marynarki porucznik marynarki	k-admiral kmdr kpt. mar. por. mar.	
W korpusie oficerów służb mar. woj.:	techn. zdrowia adm.	{ kontr-admiral komandor kapitan marynarki kapitan marynarki lekarz kapitan marynarki komisarz kapitan marynarki intendent porucznik marynarki administracyjny	k-admiral kmdr kpt. mar. kpt. mar. lek. kpt. mar. kms. kpt. mar. int. por. mar. adm.	

B. Oficerowie poza służbą czynną:

Stosunek do służby wojskowej wzgl. charakter stopnia oficera		Tytuł oficera w pełnym brzmieniu	Tytuł w skrócie
Oficerowie:	służby stałej w stanie nieczynnym	komandor dyplomowany w stanie nieczynnym	kmdr dypl. w st. niecz.
	stanu spoczynku	komandor - porucznik w stanie spoczynku	kmdr-por. w st. spocz.
	rezerwy	kapitan marynarki rezerwy	kpt. mar. rez.
	pospolitego ruszenia :	komandor pospolitego ruszenia	kmdr posp. rusz.
	w stopniu honorowym	kontr-admiral tytularny	k-adm. tyt.
	zwolnieni od obowiązku wojskowego	porucznik marynarki zwolniony od obowiązku wojskowego	por. mar. zw. od ob. wojsk.

- a) oficerowie rezerwy powołani do służby czynnej podają w tytule wyrazy: „powołany do służby czynnej”, np. „kapitan marynarki rezerwy powołany do służby czynnej” (kpt. mar. rez. pow. do st. cz.);
- b) oficerowie kontraktowi podają w tytule po określeniu stopnia jego charakter, np. „porucznik marynarki kontraktowy”, „porucznik marynarki lekarz kontraktowy”;
- c) oficerowie na czas wojny podają po określeniu stopnia wyrazy: „na czas wojny”, np. „podporucznik marynarki na czas wojny” (ppor. mar. na cz. w.).

Załącznik Nr 2.
do § 8 ust. (1).

Nr

P A T E N T O F I C E R S K I

Godło Państwa

Na wniosek Ministra Spraw Wojskowych, stwierdzający, iż Pan
....., urodzony dnia posiada przygotowanie wojskowe
i zalety właściwe powołaniu oficera, oraz mając przeświadczenie, że wszędzie i zawsze okaże się
godnym stopnia oficerskiego i gotów będzie wszystko poświęcić

K U D O B R U I C H W A L E O J C Z Y Z N Y

mianuję go podporucznikiem marynarki

w korpusie ze starszeństwem od dnia

z kolejnością

Warszawa, dnia

Prezydent Rzeczypospolitej:

Minister Spraw Wojskowych:

Szef Biura Personalnego

Ministerstwa Spraw Wojskowych:

(Pieczeń okrągła)

Załącznik Nr 3.
do § 8 ust. (2).

Godło Państwa

R Z E C Z P O S P O L I T A P O L S K A

M i a n u j ę

Pana , urodzonego dnia

w korpusie

ze starszeństwem z dniem , z kolejnością

Warszawa-Zamek, dnia

Prezydent Rzeczypospolitej:

Minister Spraw Wojskowych:

Szef Biura Personalnego

Ministerstwa Spraw Wojskowych:

(Pieczeń okrągła)

Załącznik Nr 4.
do § 41 ust. (1).

Zezwolenie na zawarcie małżeństwa

Panu (stopień, nazwisko i imię) (przydział służbowy)

zezwalam w myśl § 38 rozp. Ministra Spraw Wojskowych z dnia 27 stycznia 1938 r. w sprawie
wykonania dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 marca 1937 r. o służbie wojskowej
oficerów (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 95) na zawarcie małżeństwa z panią

..... , córką (imię i nazwisko narzeczonej) (imię)

rodziców i nazwisko panieńskie matki)

Zezwolenie niniejsze jest ważne do dnia 19..... r.

....., dnia 19..... r.

(Pieczeń okrągła)

(podpis)

65.

K. M. W. 522-Z.

Jednorazowy dodatek na wyekwipowanie nowomianowanych podporuczników i chorążych marynarki wojennej.

Na podstawie art. 11 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu wojska i marynarki wojennej (Dz. U. R. P. nr 86 poz. 664 - Dz. Rozk. nr 2/34 poz. 16) — w brzmieniu art. 1 pkt. 2) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 października 1936 r. (Dz. U. R. P. nr 79 poz. 551) — zarządzam:

§ 1. Podchorążowie przy mianowaniu ich podporucznikami marynarki wojennej służby stałej oraz podoficerowie przy mianowaniu chorążymi zawodowymi marynarki wojennej otrzymują jednorazową kwotę na wyekwipowanie:

mianowani podporucznikami . . . 1.300 zł.
„ chorążymi 1.230 zł.

§ 2. Zarządzenie niniejsze obowiązuje na okres budżetowy 1938/39.

66.

B. Pers. 4648 1-2.

Komulacja aplikacji sądowej z innymi stanowiskami w służbie państw.

Na podstawie okólnika Prezydium Rady Ministrów nr 48—60/20 z dnia 21.III.1938 r. zabraniam udzielać zezwoleń na odbywanie aplikacji sądowej oficerom służby stałej oraz urzędnikom państwowym i kontraktowym administracji wojska i marynarki wojennej, gdyż w myśl obowiązujących przepisów niedopuszczalna jest komulacja stanowisk w sądownictwie z jakimikolwiek urzędami państwowymi.

67.

B. Pers. 2685 1-2.

Związek Szlachty Zagrodowej — nałożenie oficerów służby stałej i podoficerów zaw.

Na podstawie § 9 P. S. 325—585 zezwalam oficerom służby stałej i podoficerom zawodowym na nałożenie w charakterze członków do „Związku Szlachty Zagrodowej“ z siedzibą w Przemyśle.

Przyjęcie przez wyżej wymienionych funkcyj we władzach stowarzyszenia uzależnione jest od zezwolenia właściwych d-ców O. K. (równorzędnych), a pełniącym służbę czynną w jednostkach niepodległych d-com O. K. (równorzędnym) — ministra spraw wojskowych (Biura Pers.).

68.

G. M. 3013 Repr.

Odznaki pamiątkowe 9 batalionu panc. i Mazowieckiej Szkoły Podchorążych Rezerwy Artylerii — zatwierdzenie wzoru i regulaminu.

Zatwierdzam wzory i regulaminy odznak pamiątkowych:

9 batalionu pancernego i

Mazowieckiej Szkoły Podchorążych Rezerwy Artylerii.

69.

Dep. Dow. Og. 1590-15 P. U.

Sztandar 4 pułku strzelców konnych — nadanie i zatwierdzenie wzoru.

I. Pan Prezydent Rzeczypospolitej zarządzeniem z dnia 5 maja 1938 r. nadał sztandar 4 pułkowi strzelców konnych Ziemi Łęczyckiej.

II. W związku z powyższym zatwierdzam wzór lewej strony płatu sztandaru tego pułku, na której umieszczone są:

- w prawym górnym rogu na tarczy — wizerunek Matki Boskiej Ostrobramskiej,

- w lewym górnym rogu na tarczy — wizerunek Św. Jerzego,

- w prawym dolnym rogu na tarczy — godło Ziemi Łęczyckiej,

- w lewym dolnym rogu na tarczy — odznaka pamiątkowa 4 p. s. k.,

- na górnym ramieniu krzyża kawalerskiego — napis: „Wilno 19.IV.1919“,

- na dolnym ramieniu krzyża kawalerskiego — napis: „Chorzele 22.VIII.1920“,

- na lewym ramieniu krzyża kawalerskiego — napis: „Zamość 29-31.VIII.1920“,

- na prawym ramieniu krzyża kawalerskiego — napis: „Radzymin 14-15.VIII.1920“.

70.

Dep. Dow. Og. 1590-15 P. U.

Sztandar 1 batalionu strzelców — nadanie i zatwierdzenie wzoru.

I. Pan Prezydent Rzeczypospolitej zarządzeniem z dnia 5 maja 1938 r. nadał sztandar 1 batalionowi strzelców.

II. W związku z powyższym zatwierdzam wzór sztandaru tego batalionu.

A. Na prawej stronie płatu sztandarowego w rogach, jak również na przedniej ścianie podstawy orła sztandarowego — umieszczony jest napis: „1 B. S.“.

B. Na lewej stronie płatu sztandarowego umieszczone są:

- w prawym górnym rogu na tarczy — wizerunek Matki Boskiej Swarzewskiej,
- w lewym górnym rogu na tarczy — godło m. Mosty-Wielkie,
- w prawym dolnym rogu na tarczy — godło m. Chojnice,
- w lewym dolnym rogu na tarczy — herb Kaszubski,
- na górnym ramieniu krzyża kawalerskiego — napis: „Czerńów 25.VI.1919“,
- na dolnym ramieniu krzyża kawalerskiego — napis: „Chojnice 1.III.1926“,
- na lewym ramieniu krzyża kawalerskiego — napis: „Oserdów 27.VIII.1920
Waręż 29.VIII.1920“,
- na prawym ramieniu krzyża kawalerskiego — napis: „Mosty-Wielkie 22—23.VIII.1920“

71.

Dep. Dow. Og. 1012-16 Org.

Cmentarz wojskowy w Gdyni (Oksywie) — uznanie za cmentarz garnizonowy.

W uzupełnieniu zarządzeń, ogłoszonych w Dz. Rozk. nr 22/23 poz. 297 i nr 12/27 poz. 113, zaliczam do liczby wojskowych cmentarzy garnizonowych cmentarz wojskowy w Gdyni (na Oksywie).

72.

Dep. Dow. Og. 1590-7 P. U.

Sznury naramienne dla żołnierzy 57 p. p.

I. J. K. M. Karol II Król Rumunii dekretem nr 4094 z dnia 8.XII.1937 r. przyznał prawo do noszenia sznurów naramiennych „Michała Walecznego“ żołnierzom — odznaczanego rumuńskim orderem wojennym Michała Walecznego — 57 pułku piechoty Karola II Króla Rumunii.

II. W związku z powyższym zarządzam noszenie tych sznurów przez żołnierzy 57 p. p. pełniących faktycznie czynną służbę w tym pułku — przy wszystkich rodzajach ubiorów, z wyjątkiem ubioru polowego (bojowego i ćwiczebnego).

Sznury nosi się na lewym ramieniu kurtki; tylko adiutant dowódcy pułku nosi sznury naramienne Michała Walecznego na prawym ramieniu kurtki łącznie ze sznurami naramiennymi, ustalonymi dla adiutantów Dz. Rozk. nr 97/19 poz. 4139 (Tabl. VII).

Wzory i opisy sznurów naramiennych Michała Walecznego dla oficerów oraz dla podoficerów i szeregowców, jak również sposób nakładania tych sznurów na kurtkach — podają załączniki nr 1—3 do niniejszej pozycji.

73.

Dep. Piech. 2800 Reg.

Wzory tarcz bojowych.

W uzupełnieniu Dz. Rozk. nr 16/28 poz. 194 zatwierdzam nowy wzór tarczy „czołg z przodu“ i „czołg z boku“ oraz wzór tarczy „kłęzący“ (patrz załączniki).

Dotychczasowy wzór tarczy „czołg z przodu“ i „czołg z boku“, podany w załączniku do Dz. Rozk. nr 16/28 poz. 194, należy skreślić.

74.

B. Budż. 4290 Rozrach.

Rachunki wojskowych placówek zagranicznych — likwidacja.

Wobec stwierdzenie przez kontrolę, że wojskowe placówki zagraniczne po dokonaniu zleconych zakupów zagranicznych przesyłają do kraju faktury (rachunki) poszczególnych firm (dostawców) bez pokwitowania z odbioru należności, wskutek czego tak wojskowe organa kontrolne, jak i Najwyższe Izby Kontroli nie mogą uznać takich rachunków ze względów formalnych, zarządzam co następuje:

Wszystkie wojskowe placówki zagraniczne będą nadsyłały do kraju jedynie rachunki z pokwitowaniami firm z odbioru pieniędzy. Jakikolwiek uchybienia w tym kierunku uważam za niedopuszczalne z powodu utrudnień w ostatecznej likwidacji rozliczeń rachunkowych z przeprowadzonych zakupów.

W wypadku dokonania wypłat czekami na zagraniczne banki płatnicy wojskowych placówek zagranicznych będą zamieszczali na odnośnych fakturach (rachunkach) następującą adnotację:

„Wypłatę należności w wysokości
. uskutecznilo czekiem Nr
na bank
w dniu 193 . r.
podpis attache wojskowego“.

Adnotacje te zastępować będą pokwitowania firm z odbioru czeków (odbiorcy czeków potwierdzają ich odbiór na odcinkach grzbietowych ksiąg czekowych) i ułatwią organom cenzury rachunkowej szybszą likwidację wydatków, poniesionych w związku z zakupami zagranicznymi.

75.

Dep. Sprawiedl. 1092—13/Sąd.

Instrukcja o uzupełnieniu korpusu oficerów audytorów służby stałej.

Na podstawie art. 55 prawa o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. R. P. z roku 1936 nr 76, poz. 536), art. 65 § 4 i 72 § 4 dekretu Prezydenta

Rzeczypospolitej z dnia 12 marca 1937 r. o służbie wojskowej oficerów (Dz. U. R. P. nr 20, poz. 128) oraz § 78 rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia 9 września 1937 r. w sprawie wykonania dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 marca 1937 r. o służbie wojskowej oficerów (Dz. U. R. P. nr 68, poz. 514) zarządzam:

ROZDZIAŁ 1.

Przepisy ogólne.

§ 1.

(1) Warunki mianowania żołnierza rezerwy oficerem służby stałej w korpusie oficerów audytorów określają przepisy § 78 rozporządzenia ministra spraw wojskowych z dnia 9 września 1937 r. w sprawie wykonania dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 marca 1937 r. o służbie wojskowej oficerów (Dz. U. R. P. nr 68, poz. 514) oraz instrukcji niniejszej.

(2) Przeniesienie oficera służby stałej z innego korpusu osobowego wojska lub marynarki wojennej do korpusu oficerów audytorów może nastąpić, jeżeli oficer ten odpowiada warunkom określonym w art. 54 prawa o ustroju sądów wojskowych, a ponadto:

- a) nie przekroczył 30 lat życia,
- b) posiada stopień co najwyżej kapitana (równorzędnego),
- c) posiada odpowiednie kwalifikacje służbowe,
- d) pełnił w stopniu oficerskim przez co najmniej rok służbę w jednostkach organizacyjnych broni wojska lub marynarki wojennej, w tym przez okres nie krótszy niż 3 miesiące w drużynie zastępcy dowódcy dla spraw gospodarczych.

§ 2.

(1) Powołanie kandydatów na oficerów audytorów służby stałej następuje na podstawie prośby zainteresowanego, złożonej w sposób określony w instrukcji niniejszej.

(2) Prośby składają kandydaci na piśmie w drodze służbowej do ministra spraw wojskowych (Departament Sprawiedliwości Ministerstwa Spraw Wojskowych), przy czym kandydaci, pełniący czynną służbę wojskową, składają je przez dowódców swych macierzystych jednostek organizacyjnych, inni zaś — przez dowódców jednostek, do których mają przydział mobilizacyjny.

(3) Termin wnoszenia prośb ustala corocznie osobny rozkaz ministra spraw wojskowych.

§ 3.

Oficerowie służby stałej dołączają do prośby świadectwo ukończenia w szkole akademickiej polskiej lub przez właściwe władze za równorzędną uznanej studiów prawniczych — w oryginale.

§ 4.

(1) Żołnierze rezerwy dołączają do prośby poza świadectwem wymienionym w § 3:

- a) własnoręcznie napisany i podpisany życiorys, w którym w szczególności należy dokładnie podać przebieg studiów prawniczych oraz stosunki rodzinne i materialne,
- b) poświadczenie obywatelstwa polskiego,
- c) metrykę urodzenia,
- d) zaświadczenie o nienotowaniu w rejestrze skazanych Ministerstwa Sprawiedliwości,
- e) świadectwo posiadania państwowej odznaki sportowej,
- f) fotografię, podpisaną przez kandydata.

(2) W prośbie należy podać miejsce zamieszkania z dokładnym adresem oraz nazwiska i adresy dwu oficerów służby stałej lub osób, zajmujących poważne stanowiska w społeczeństwie, które będą mogły wydać opinię o kwalifikacjach moralnych kandydata.

§ 5.

(1) W celu ustalenia zdolności kandydata — żołnierza rezerwy do służby wojskowej w charakterze oficera służby stałej i uzyskania stosownego świadectwa wojskowo-lekarskiego dowódca jednostki organizacyjnej zarządza skierowanie kandydata do najbliższego położonego wojskowego szpitala okręgowego.

(2) Komendant wojskowego szpitala okręgowego przesyła świadectwo wojskowo-lekarskie dowódcy jednostki organizacyjnej, który spowodował badanie.

§ 6.

(1) Dowódca jednostki organizacyjnej (§ 2 ust. 2) dołącza do prośby kandydata:

- 1) oficera rezerwy —
 - a) odpis zeszytu ewidencyjnego — cz. I i II,
 - b) roczną listę kwalifikacyjną za okres odbytych ćwiczeń w rezerwie,
 - c) świadectwo wojskowo-lekarskie,
- 2) podchorążego rezerwy —
 - a) wyciąg ewidencyjny,
 - b) wyciąg z księgi kar,
 - c) opinię o kwalifikacjach służbowych kandydata,
- d) świadectwo ukończenia szkoły (kursu), kształcącej na oficerów rezerwy, z podaniem stopni uzyskanych z poszczególnych przedmiotów i ostatecznej kolejności,
- e) świadectwo wojskowo-lekarskie.

(2) Świadectwo ukończenia szkoły (kursu), kształcącej na oficerów rezerwy, przez kandydata — oficera rezerwy przesyła szefowi Departamentu Sprawiedliwości Ministerstwa Spraw Wojskowych — na jego żądanie — Biuro Personalne Ministerstwa Spraw Wojskowych, podobnie jak dokumenty ewidencyjno-kwalifikacyjne kandydatów — oficerów służby stałej.

§ 7.

Zakwalifikowanie kandydatów przeprowadza na podstawie wyników, osiągniętych przez nich w służbie wojskowej, oraz wyników fachowych studiów naukowych, szef Departamentu Sprawiedliwości Ministerstwa Spraw Wojskowych w granicach kontyngentu, określonego planem uzupełnień korpusu oficerów audytorów.

§ 8.

(1) Po zakwalifikowaniu kandydatów szef Departamentu Sprawiedliwości Ministerstwa Spraw Wojskowych przedstawia ministrowi spraw wojskowych wniosek o powołanie zakwalifikowanych na wojskową aplikację sądową bądź do służby czynnej; we wniosku należy podać dane, potrzebne dla wydania zarządzeń, określonych w ust. 2.

(2) Na podstawie wniosku minister spraw wojskowych zarządza:

1) w stosunku do kandydatów — oficerów służby stałej — powołanie na wojskową aplikację sądową z dniem 1 stycznia następnego roku kalendarzowego, przy czym jeżeli kandydat w swej dotychczasowej służbie nie pełnił jednej z funkcji, przewidzianych składami osobowymi drużyny zastępcy dowódcy dla spraw gospodarczych, zostaje on przed rozpoczęciem wojskowej aplikacji sądowej przydzielony na okres 3 miesięcy do drużyny zastępcy dowódcy dla spraw gospodarczych jednostki organizacyjnej, w której pełni służbę;

2) w stosunku do kandydatów — oficerów rezerwy — powołanie z dniem 1 stycznia następnego roku kalendarzowego do czynnej służby wojskowej w celu odbycia przez przeciąg jednego roku służby w jednostce organizacyjnej broni, a następnie wojskowej aplikacji sądowej.

3) w stosunku do kandydatów — podchorążych rezerwy — bezzwłoczne powołanie do służby czynnej. Po 6 tygodniach służby, dowódcy jednostek organizacyjnych, w których kandydaci służbę tę pełnią, przedstawiają zależnie od osiągniętych przez kandydatów wyników wnioski bądź o mianowanie kandydata podporucznikiem rezerwy, bądź o zwolnienie ze służby czynnej. Datą mianowania jest dzień 1 stycznia następnego roku kalendarzowego. Po mianowaniu stosuje się do kandydatów odpowiednie przepisy podane w pkt. 2.

§ 9.

Niezgłoszenie się kandydata w jednostce w nakazanym terminie — z własnej winy — uważa się za cofnięcie przez kandydata prośby o powołanie do służby czynnej.

§ 10.

(1) O przeniesieniu oficera służby stałej do korpusu oficerów audytorów oraz mianowaniu oficera rezerwy oficerem służby stałej w tym kor-

pusie decyduje minister spraw wojskowych na podstawie wyników:

- a) służby w jednostce organizacyjnej,
- b) wojskowej aplikacji sądowej
- c) wojskowego egzaminu sędziowskiego.

(2) Oficerowie, którzy odbyli służbę w jednostce organizacyjnej broni i wojskową aplikację sądową oraz złożyli wojskowy egzamin sędziowski z wynikiem pozytywnym zostają na wniosek szefa Departamentu Sprawiedliwości Ministerstwa Spraw Wojskowych przeniesieni do korpusu oficerów audytorów względnie mianowani oficerami służby stałej w tym korpusie.

(3) Oficerowie służby stałej, którzy nie odpowiedzieli wymaganiom, określonym w ust. 2 wracają do jednostek organizacyjnych, do których posiadali stałą przynależność służbową przed powołaniem ich na wojskową aplikację sądową. Oficerowie rezerwy zaś zostają zwolnieni z czynnej służby wojskowej.

§ 11.

(1) Decyzja odmowna co do przeniesienia oficera do korpusu oficerów audytorów względnie mianowania oficerem służby stałej w tym korpusie może zapaść na wniosek szefa Departamentu Sprawiedliwości Ministerstwa Spraw Wojskowych również w czasie odbywania służby w jednostce organizacyjnej broni lub wojskowej aplikacji sądowej w przypadkach:

- a) otrzymania przez oficera w tym czasie opinii niedostatecznej,
- b) niepoddania się oficera wojskowemu egzaminowi sędziowskiemu w oznaczonym terminie.

(2) W przypadkach, określonych w ust. 1 stosuje się odpowiednio przepis § 10 ust. 3.

ROZDZIAŁ II.

Służba w jednostkach organizacyjnych broni.

§ 12.

(1) Służba w jednostce organizacyjnej broni ma na celu dokładne zaznajomienie kandydata na oficera audytora służby stałej z warunkami życia pododdziału i oddziału, z pracą dowódcy pododdziału oraz z przepisami administracyjnymi i pracą organów administracyjnych jednostki.

(2) Kandydaci odbywają — jeżeli minister spraw wojskowych nie postanowi inaczej — służbę w swych macierzystych jednostkach organizacyjnych.

§ 13.

(1) Służba kandydata — oficera rezerwy w jednostce organizacyjnej dzieli się na dwa okresy, a mianowicie:

- a) służby na stanowisku dowódcy plutonu (równorzędnego) — przez 6 miesięcy,
- b) służby w drużynie zastępcy dowódcy dla spraw gospodarczych w działach: oficera

administracyjno - materiałowego, oficera żywnościowego i oficera gospodarczego — przez 6 miesięcy.

(2) Służbę w drużynie zastępcy dowódcy dla spraw gospodarczych odbywa kandydat przed wcieleniem rekruta oraz po ćwiczeniach letnich, pełniąc kolejno wszystkie czynności, wchodzące w zakres działania wymienionych w ust. (1) lit. b) oficerów pod ich kierunkiem. Kolejną zmianę przydziału kandydata zarządza dowódca jednostki organizacyjnej w rozkazie dziennym.

(3) Kandydatowi nie wolno powierzać funkcji poza wymienionymi w ust. (1), ani używać go do czynności, nie związanych z wykonywaniem tych funkcji (delegacje, funkcje asesorskie itp.).

(4) Przebieg służby w jednostkach organizacyjnych lotnictwa, broni pancernej i marynarki wojennej ustalają osobne rozkazy.

§ 14.

(1) Minister spraw wojskowych może w wypadkach, gdy tego wymaga interes wojska, skrócić okres służby w jednostce organizacyjnej broni do 6 miesięcy.

(2) W przypadku skrócenia czasu służby skracają się odpowiednio okres służby na stanowisku dowódcy plutonu oraz w drużynie zastępcy dowódcy dla spraw gospodarczych.

§ 15.

(1) Kierownictwo i nadzór nad służbą kandydata w jednostce organizacyjnej broni sprawuje dowódca formacji, do której kandydata przydzielono.

(2) Szefowi Departamentu Sprawiedliwości Ministerstwa Spraw Wojskowych służy prawo kontrolowania przebiegu służby kandydatów w jednostkach organizacyjnych broni i stawiania wniosków tak co do przebiegu, jak i zakresu tej służby, bądź osobiście, bądź też przez wyznaczonego oficera audytora (szefa wojskowego sądu okręgowego).

§ 16.

(1) Po każdym okresie służby kandydata (§ 13) bezpośredni jego przełożony wydaje o nim opinię według zasad, określonych w obowiązujących przepisach. W ostatnim jednak okresie — opinię tę należy wydać do dnia 20-go przedostatniego miesiąca służby kandydata w jednostce.

(2) W przedostatnim miesiącu służby kandydata w jednostce organizacyjnej broni, dowódca jednostki wydaje na podstawie opinii określonych w ust. (1) ostateczną opinię o kandydacie. Opinię tę wraz z opiniami za poszczególne okresy służby przesyła w terminie do dnia 1-go ostatniego miesiąca służby bezpośrednio szefowi Departamentu Sprawiedliwości Ministerstwa Spraw Wojskowych.

§ 17.

Do oficerów służby stałej, odbywających praktykę w drużynie zastępcy dowódcy dla spraw gospodarczych stosuje się odpowiednio przepisy, normujące tę praktykę w stosunku do oficerów rezerwy.

§ 18.

Szef Departamentu Sprawiedliwości Ministerstwa Spraw Wojskowych zaleźnie od opinii, uzyskanych przez kandydata, przedstawia ministrowi spraw wojskowych wnioski bądź o powołanie kandydata na wojskową aplikację sądową do jednego z wojskowych sądów okręgowych, bądź o zwolnienie kandydata do rezerwy, lub pozostawienie go — jeżeli chodzi o oficera służby stałej — w jego macierzystej jednostce organizacyjnej.

ROZDZIAŁ III.

Wojskowa aplikacja sądowa.

§ 19.

(1) Powołanie kandydatów na wojskową aplikację sądową następuje:

- a) oficerów służby stałej w terminie wskazanym w § 8 ust. (2) pkt. 1,
- b) oficerów rezerwy z dniem 1 stycznia roku następującego po odbyciu przez nich okresu rocznej służby w jednostkach organizacyjnych broni.

(2) W przypadkach wskazanych w § 14 powołanie na wojskową aplikację sądową następuje z chwilą odbycia skróconego okresu służby w jednostce organizacyjnej broni.

(3) O decyzji powołania kandydata na wojskową aplikację sądową — zawiadamia szef Departamentu Sprawiedliwości Ministerstwa Spraw Wojskowych szefa właściwego wojskowego sądu okręgowego.

(4) Oficerowie, odbywający wojskową aplikację sądową noszą tytuł wojskowych aplikantów sądowych.

§ 20.

Celem wojskowej aplikacji sądowej jest:

- a) zaznajomienie aplikanta z czynnościami, wchodzącymi w zakres służby sędziowskiej i prokuratorskiej oraz służby w dziale wojskowej konsultacji prawnej, tudzież z czynnościami kancelaryjnymi sądów i prokuratur wojskowych,
- b) nabycie doświadczenia, potrzebnego do samodzielnego wykonywania czynności sędziowskich i prokuratorskich,
- c) pogłębienie i uzupełnienie wiedzy prawnej w dziedzinie prawa wojskowego.

§ 21.

(1) Wojskowa aplikacja sądowa trwa przez jeden rok i dzieli się na cztery okresy:

- a) aplikacji w wojskowej prokuraturze okręgowej — przez 3 miesiące,
- b) aplikacji w oddziale śledczym wojskowego sądu okręgowego — przez 3 miesiące,
- c) aplikacji w oddziale orzekającym wojskowego sądu okręgowego — przez 3 miesiące,
- d) aplikacji w Departamencie Sprawiedliwości Ministerstwa Spraw Wojskowych — przez 3 miesiące.

(2) Aplikację odbywa wojskowy aplikant sądowy w kolejności, podanej w ust. (1), jeżeli szef Departamentu Sprawiedliwości Ministerstwa Spraw Wojskowych w poszczególnym wypadku nie zarządzi inaczej.

(3) Szef Departamentu Sprawiedliwości Ministerstwa Spraw Wojskowych może skrócić okres aplikacji w Departamencie Sprawiedliwości Ministerstwa Spraw Wojskowych zależnie od wyników aplikacji, przedłużając odpowiednio inne z jej okresów.

§ 22.

(1) Z wojskową aplikacją sądową zrównana jest poza wymienionymi w art. 54 § 2 prawa o ustroju sądów wojskowych również aplikacja w Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

(2) Szef Departamentu Sprawiedliwości Ministerstwa Spraw Wojskowych może zaliczyć na poczet wojskowej aplikacji sądowej — w całości lub częściowo czas aplikacji wymienionych w ust. (1).

§ 23.

(1) Kierownictwo i nadzór nad aplikacją wykonywa szef wojskowego sądu okręgowego, do którego wojskowy aplikant sądowy został przydzielony.

(2) W okresie jednak aplikacji w wojskowej prokuraturze okręgowej nadzór nad aplikacją należy do prokuratora wojskowego, w okresie zaś aplikacji w Departamencie Sprawiedliwości Ministerstwa Spraw Wojskowych — do oficera sztabowego korpusu audytorów, wyznaczonego przez szefa tego Departamentu.

§ 24.

(1) W czasie aplikacji wojskowi aplikanci sądowi uczęszczają na seminaria oraz wykonują prace domowe.

(2) Tematy seminaryjne oraz tematy dla prac domowych ustala szef Departamentu Sprawiedliwości Ministerstwa Spraw Wojskowych. Obejmują one zagadnienia z zakresu prawa karnego materialnego i formalnego oraz wojskowego prawa administracyjnego.

§ 25.

(1) Seminaria odbywają się co najmniej dwa razy w miesiącu przez 2 godziny. Prowadzą je oficerowie sztabowi audytorzy, wyznaczeni przez szefa wojskowego sądu okręgowego w porozumieniu z wojskowym prokuratorem okręgowym.

(2) Prace domowe wykonują wojskowi aplikanci sądowi w pierwszych 8 miesiącach aplikacji. Prace te ocenia szef wojskowego sądu okręgowego, a wyniki oceny uwzględnia w opinii ostatecznej, wydawanej o wojskowym aplikancie sądowym (§ 27 ust. 3).

§ 26.

W czasie aplikacji można poruczać wojskowym aplikantom sądowym pełnienie czynności obrońcy z urzędu.

§ 27.

(1) Po każdym okresie aplikacji bezpośredni przełożony wojskowego aplikanta sądowego wydaje o nim opinię według zasad, określonych w obowiązujących przepisach, wyszczególniając w niej rodzaj czynności, spełnianych przez wojskowego aplikanta sądowego i przesyła ją do 10 dni po zakończeniu danego okresu szefowi wojskowego sądu okręgowego, do którego wojskowy aplikant sądowy został przydzielony. W ostatnim jednak z kolei okresie aplikacji opinię należy przesłać szefowi wojskowego sądu okręgowego na 30 dni przed końcem tego okresu.

(2) W wypadku otrzymania przez wojskowego aplikanta sądowego niedostatecznej opinii za dany okres aplikacji szef wojskowego sądu okręgowego przedstawia ją bezzwłocznie szefowi Departamentu Sprawiedliwości Ministerstwa Spraw Wojskowych, dołączając uzasadniony wniosek co do zatrzymania lub zwolnienia wojskowego aplikanta sądowego z dalszego odbywania aplikacji.

(3) W pierwszych pięciu dniach ostatniego miesiąca aplikacji szef wojskowego sądu okręgowego wydaje o wojskowym aplikancie sądowym na podstawie opinii za poszczególne okresy aplikacji opinię ostateczną i przedstawia ją, dołączając opinie okresowe, szefowi Departamentu Sprawiedliwości Ministerstwa Spraw Wojskowych, który bądź zarządza dopuszczenie wojskowego aplikanta sądowego do egzaminu sędziowskiego, bądź też przedstawia ministrowi spraw wojskowych wnioski o zwolnienie z aplikacji (§ 11).

ROZDZIAŁ IV.

Wojskowy egzamin sędziowski.

§ 28.

(1) Po odbyciu aplikacji wojskowy aplikant sądowy składa wojskowy egzamin sędziowski.

(2) Wojskowy egzamin sędziowski odbywa się w Najwyższym Sądzie Wojskowym przed komisją egzaminacyjną, składającą się: z przewodniczącego i czterech członków, powoływanych każdorazowo przez szefa Departamentu Sprawiedliwości Ministerstwa Spraw Wojskowych spośród generałów, którzy uzyskali stopień generalski jako oficerowie audytorzy, i oficerów sztabowych korpusu oficerów audytorów, mianowanych przez ministra spraw wojskowych członkami komisji egzaminacyjnej, oraz protokółanta, — oficera audytora, którego wyznacza szef Departamentu Sprawiedliwości Ministerstwa Spraw Wojskowych.

(3) Minister spraw wojskowych, mianując członków komisji określa zarazem, które z poszczególnych przedmiotów, objętych egzaminem wchodzi w zakres właściwości każdego z członków.

§ 29.

(1) Termin egzaminu sędziowskiego ustala szef Departamentu Sprawiedliwości Ministerstwa Spraw Wojskowych jednocześnie z powzięciem decyzji o dopuszczeniu wojskowego aplikanta sądowego do egzaminu i ustaleniem składu komisji egzaminacyjnej i zawiadania o nim przewodniczącego komisji oraz szefa właściwego wojskowego sądu okręgowego.

(2) Termin egzaminu sędziowskiego wyznaczać należy zasadniczo w pierwszym miesiącu po ukończeniu aplikacji przez wojskowego aplikanta sądowego.

(3) Z zawiadomieniem o terminie egzaminu przesyła szef Departamentu Sprawiedliwości Ministerstwa Spraw Wojskowych przewodniczącemu komisji egzaminacyjnej opinie o wojskowym aplikancie sądowym.

§ 30.

Egzamin sędziowski składa się z egzaminu pisemnego i ustnego.

§ 31.

(1) Egzamin pisemny odbywa się pod nadzorem członka komisji egzaminacyjnej, którego wyznacza przewodniczący komisji. Tematy opracowań otrzymują wojskowi aplikanci sądowi, poddający się egzaminowi bezpośrednio przed egzaminem. Podczas egzaminu pisemnego kandydaci mogą posługiwać się tekstami ustaw, przepisów, regulaminów i instrukcji.

(2) Egzamin pisemny polega na opracowaniu tematu, wyznaczonego przez przewodniczącego komisji egzaminacyjnej z pomiędzy następujących:

- opracowanie wniosku o umorzenie sprawy,
- opracowanie aktu oskarżenia lub wyroku,
- opracowanie środka odwoławczego.

(3) Podstawą opracowań są zasadniczo akta zakończonych ostatecznie spraw karnych, zawierających poważniejsze kwestie prawne. Z akt sprawy usuwa się te, które wojskowy aplikant sądowy ma opracować.

(4) Na opracowanie tematu przeznaczają się 6 godzin. Po ukończeniu opracowania, a w przypadku nieukończenia — po upływie wyżej określonego terminu, wojskowy aplikant sądowy oddaje opracowanie nadzorującemu członkowi komisji egzaminacyjnej, który zaznacza na nim czas rozpoczęcia i ukończenia pracy. Członek komisji, powołany do egzaminowania z prawa karnego przygotowuje następnie dla komisji egzaminacyjnej sprawozdanie o wartości opracowania.

§ 32.

(1) Celem ustnego egzaminu sędziowskiego jest sprawdzenie, czy kandydat opanował przedmioty, wchodzące w zakres egzaminu. Przy egzaminowaniu należy kłaść nacisk nie tyle na pamięciowe opanowanie przepisów poszczególnych norm prawnych, ile na zdolności orientowania się w tych normach i właściwego ich stosowania. Przy ustnym egzaminie należy omówić z kandydatem jego pracę pisemną.

(2) Egzamin ustny nie może trwać dłużej jak 2 godziny.

(3) Każdy z członków komisji egzaminacyjnej zadaje pytania w zakresie tej grupy przedmiotów, która została mu wyznaczona.

§ 33.

Przedmiotem ustnego egzaminu jest:

- obowiązujące ustawodawstwo karne wojskowe (materialne i formalne),
- obowiązujące w wojsku materialne ustawodawstwo karne powszechne oraz zasady prawa karnego formalnego, obowiązującego w postępowaniu przed sądami powszechnymi,
- przepisy prawa cywilnego ze szczególnym uwzględnieniem tych działów ustawodawstwa, których znajomość jest niezbędna przy wykonywaniu obowiązków służbowych — doradców i referentów prawnych,
- obowiązujące ustawodawstwo administracyjne w zakresie, dotyczącym zagadnień, związanych z siłami zbrojnymi państwa,
- instrukcje, regulaminy i wojskowe przepisy służbowe, których znajomość niezbędna jest do samodzielnego wykonywania czynności sędziowskich bądź prokuratorских, ze szczególnym uwzględnieniem regulaminu służby wewnętrznej, regulaminów wewnętrznego urzędowania sądów i prokuratur wojskowych oraz regulaminu więziennego.

§ 34.

Wyniki egzaminu pisemnego i egzaminu ustnego z poszczególnych przedmiotów, jak również wynik ogólny egzaminu sędziowskiego ocenia się stopniem:

- a) bardzo dobry,
- b) dobry,
- c) dostateczny,
- d) niedostateczny.

§ 35.

(1) Po zakończeniu egzaminu ustnego i sklasyfikowaniu wojskowego aplikanta sądowego przez poszczególnych egzaminatorów, każdego w swym dziale, komisja ocenia po wysłuchaniu sprawozdania i opinii sprawozdawcy — członka komisji wynik egzaminu pisemnego, po czym przystępuje do ustalenia na podstawie uzyskanych przez wojskowego aplikanta sądowego stopni ogólnego wyniku egzaminu.

(2) Uchwały komisji zapadają większością głosów. Głosowanie odbywa się kolejno, poczynając od najniższego stopniem i starszeństwem członka komisji, przy czym przewodniczący oddaje głos ostatni. Wynik egzaminu ogłasza przewodniczący wojskowemu aplikantowi sądowemu.

(3) Za wynik pomyślny (§ 10 ust. 2) uważa się uzyskanie przez wojskowego aplikanta sądowego jako oceny ogólnej egzaminu sędziowskiego — stopnia co najmniej dostatecznego, z tym, że otrzymanie bądź przy egzaminie pisemnym, bądź choćby z jednego przedmiotu przy egzaminie ustnym — stopnia niedostatecznego, powoduje wydanie takiej samej oceny ogólnej wyniku egzaminu.

(4) Wojskowym aplikantom sądowym, którzy zdali egzamin z wynikiem pomyślnym, wydaje przewodniczący komisji świadectwo (wzór patrz str. 80), opatrzone podpisem swoim i pozostałych członków komisji oraz pieczęcią Najwyższego Sądu Wojskowego.

§ 36.

(1) Komisja egzaminacyjna, uznając wynik egzaminu za niedostateczny, może uchwalić wystąpienie do szefa Departamentu Sprawiedliwości Ministerstwa Spraw Wojskowych z wnioskiem o dopuszczenie aplikanta do egzaminu po raz drugi, po upływie 3 miesięcy, jeżeli w czasie aplikacji uzyskał on opinię co najmniej dobrą.

(2) W przypadku powzięcia decyzji o dopuszczeniu wojskowego aplikanta sądowego ponownie do egzaminu, czas aplikacji zostaje przedłużony o 3 miesiące, przy czym szef Departamentu Sprawiedliwości Ministerstwa Spraw Wojskowych określa, który z okresów aplikacji ma być odpowiednio przedłużony.

(3) Wydawanie opinii o wojskowym aplikancie sądowym w okresie wymienionym w ust. 2 oraz przeprowadzenie powtórnego egzaminu następuje wedle zasad określonych w §§ 27 — 35.

§ 37.

(1) Z przebiegu egzaminu sporządza się protokół.

(2) Protokół egzaminu zawiera datę i miejsce sporządzenia, imiona i nazwiska przewodniczącego, członków komisji egzaminacyjnej oraz egzaminowanych, stopnie uzyskane z poszczególnych przedmiotów, wchodzących w zakres egzaminu ustnego oraz uchwały komisji, zawierające ocenę egzaminu pisemnego, tudzież ustalenie ogólnego wyniku egzaminu każdego z egzaminowanych.

(3) Protokół podpisuje przewodniczący komisji egzaminacyjnej i protokółant.

§ 38.

(1) Bezpośrednio po egzaminie przewodniczący komisji egzaminacyjnej przesyła do Departamentu Sprawiedliwości Ministerstwa Spraw Wojskowych protokół egzaminacyjny z dołączonymi do niego opracowaniami pisemnymi i opiniami, świadectwa wojskowych aplikantów sądowych, którzy nie zdali egzaminu i — ewentualnie — wnioski o ponowne ich dopuszczenie do egzaminu.

(2) Wyciąg z protokołu egzaminacyjnego, sporządzony przez Departament Sprawiedliwości Ministerstwa Spraw Wojskowych, oraz opinie i świadectwa składa się do akt personalnych wojskowego aplikanta sądowego.

§ 39.

Z wojskowym egzaminem sędziowskim zrównany jest poza wymienionymi w art. 54 § 2 prawa o ustroju sądów wojskowych również egzamin zawodowy w Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

ROZDZIAŁ V.

Przepisy końcowe.

§ 40.

(1) Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Z dniem tym tracą moc obowiązującą wszystkie rozkazy normujące sprawy, uregulowane instrukcją niniejszą.

**KOMISJA EGZAMINACYJNA
DLA WOJSKOWYCH APLIKANTÓW
SĄDOWYCH
LICZBA PROTOKÓŁU EGZAMINÓW**

Wzór do § 35 ust. 4.

ŚWIADECTWO

....., ur. dn.
(stopień, imię i nazwisko)
w poddał się w dniu
..... wojskowemu egzaminowi sędziowskiemu na podsta-
wie § 28 zarządzenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia
o uzupełnianiu korpusu oficerów audytorów służby stałej (Dz. Rozk. nr,
poz.) i złożył go z postępem

Warszawa, dnia 19 .. r.

Przewodniczący komisji:

Członkowie komisji:

76.

Dep. Int. 4320 pod. sp. Up.

**Zmiana przepisów o specjalnym podatku od
wynagrodzeń oraz przedłużenie ulgowej spłaty
zaliczek na uposażenie.**

I. Podaję do wiadomości i zastosowania treść
art. 12 ustawy skarbowej z dnia 29 marca 1938 r.
(Dz. U. R. P. nr 20/38 poz. 161):

„Art. 12. (1) Przedłuża się do dnia 31 marca
1939 r. dla celów równowagi budżetowej moc
obowiązującą dekrety Prezydenta Rzeczypospoli-
tej z dnia 14 listopada 1935 r. o specjalnym po-
datku od wynagrodzeń, wypłacanych z fundu-
szów publicznych (Dz. U. R. P. nr 82 poz. 503)
ze zmianami, wprowadzonymi ustawą z dnia
30 marca 1936 r. (Dz. U. R. P. nr 23 poz. 187)
oraz wynikającymi z artykułu niniejszego.

(2) Podatek ten będzie pobierany od wynagrodzeń:

- wypłacanych w czasie od dnia 1 kwietnia 1938 r. do dnia 31 marca 1939 r., bez względu na to, za jaki czas wynagrodzenia te przypadają,
- wypłacanych za czas od dnia 1 kwietnia 1938 r. do dnia 31 marca 1939 r. bez względu na czas wypłaty,

według następujących skal:

1) przy wynagrodzeniach, wolnych od państwowego podatku dochodowego oraz od opłat emerytalnych lub składek na rzecz ubezpieczeń społecznych:

Stopień	Wysokość wynagrodzenia wypłacanego w ciągu miesiąca w z ł o t y c h		Stopa pro- centowa podatku
	ponad	do	
1	150	200	3
2	200	250	5
3	250	500	8
4	500	1.000	11
5	1.000	2.000	17
6	2.000		25

2) przy wynagrodzeniach, od których opłaca się państwowy podatek dochodowy, opłaty emerytalne lub składki na rzecz ubezpieczeń społecznych, albo też niektóre z tych obciążeń:

Stopień	Wysokość wynagrodzenia wypłacanego w ciągu miesiąca w z ł o t y c h		Stopa pro- centowa podatku
	ponad	do	
1	165	220	2
2	220	560	5
3	560	1.150	7
4	1.150	2.350	10
5	2.350		15

(3) Określone w art. 3 pkt 1) lit. a) i b) dekrety z dnia 14 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. nr 82 poz. 503) stawki wynagrodzeń wolnych od podatku specjalnego podwyższa się ze 100 zł do 150 zł i ze 110 zł do 165 zł.

(4) Rada Ministrów może, na wniosek ministra skarbu, w drodze rozporządzeń skracać ter-

miny, określone w ust. (2) lit. a) i b), obniżyć stopy procentowe, ustalone w ust. (2) pkt 1) i 2), oraz podwyższać stawki wynagrodzeń wolnych od podatku specjalnego.

(5) Związki samorządu terytorialnego, związki międzykomunalne (celowe) oraz przedsiębiorstwa, banki, zakłady i instytucje tych związków, Związek Rewizyjny Samorządu Terytorialnego, komunalne kasy oszczędności i banki komunalne mogą, działając zgodnie z ustawą o finansach komunalnych, nie pobierać podatku specjalnego od wynagrodzeń wypłacanych ze swoich funduszków.

Z postanowień ust. (2) art. 12 ustawy skarbowej z dnia 29 marca 1938 r. wynika, że przy wypłacie wynagrodzeń po dniu 1 kwietnia 1938 r. należy stosować nowe skale podatku specjalnego bez względu na to, za jaki czas wynagrodzenia te przypadają. O ile jednak chodzi o wypłacanie po dniu 1 kwietnia 1938 r. wyrównania uposażenia (wynagrodzenia) wstecz, za miesiące poprzedzające dzień 1 kwietnia 1938 r., wyjaśniam w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu (pismo nr D. V 10947/2/38 z dnia 14.IV.1938), że obecnie obowiązującą skalę podatkową należy stosować tylko do tego wyrównania, przyjmując za podstawę ustalenia stopy procentowej podatku wysokość wynagrodzenia za dany miesiąc uprzednio wypłaconego łącznie z wypłacanym za ten sam miesiąc wyrównaniem.

Na przykład: Oficerowi, który do dnia 31 marca 1938 r. pobierał uposażenie z dodatkami w wysokości 975 zł miesięcznie, wypłaca się w kwietniu 1938 r. różnicę dodatku służbowego po 50 zł miesięcznie za miesiąc styczeń, luty, marzec i kwiecień 1938 r., razem 200 zł. Od wyrównania dodatku służbowego za m. styczeń, luty i marzec 1938 r. należy potrącić podatek po 8.50 zł, odpowiadający 17%-wej stopie podatku przypadającej od wynagrodzenia 1.025 zł (uposażenie uprzednio wypłacone 975 zł więcej wyrównanie 50 zł).

Jeżeli natomiast chodzi o potrącenie podatku specjalnego od wyrównania za m. kwiecień 1938 r. to podatek ten należy potrącić według nowej skali podatkowej w wysokości, przypadającej od całkowitej kwoty wynagrodzenia za m. kwiecień łącznie z wyrównaniem tj. od kwoty 1.025 zł, odliczając kwotę podatku, potrąconą w dniu 1 kwietnia 1938 r. od wynagrodzenia 975 zł (pkt 11 okólnika Min. Skarbu, podanego w Dz. Rozk. nr 12/36 poz. 142, rozdz. II). Stopa procentowa od wynagrodzenia 1.025 zł wynosi 17%. Stosownie jednak do postanowień ust. (3) art. 5 dekretu o podatku specjalnym (Dz. Rozk. nr 1/36 poz. 1), podatek specjalny od kwoty

1.025 zł należy potrącić w ten sposób, aby po potrąceniu z niej podatku nie pozostało netto mniej, niż pozostaje z najwyższego wynagrodzenia bezpośrednio niższego stopnia skali podatkowej tj. 1.000 zł po potrąceniu podatku, przypadającego od tych 1.000 zł według nowej skali podatkowej.

Od 1.025 zł podatek wynosi 17% tj. 174,25 zł. Od 1.000 zł podatek wynosi 11% tj. 110 zł; po potrąceniu podatku pozostaje netto 890 zł. Od 1.025 zł należy potrącić taką kwotę podatku, żeby netto pozostało również 890 zł, a więc należy potrącić 135 zł (1.025 — 890).

Ponieważ w dniu 1 kwietnia 1938 r. potrącano już podatek specjalny od kwoty 975 zł, wynoszący według nowej skali 11% tj. 107,25 zł, przy wypłacie wyrównania w kwocie 50 zł za m. kwiecień należy potrącić różnicę podatku w wysokości 27,75 zł (135 zł mniej 107,25 zł).

II. W związku z przedłużeniem poboru specjalnego podatku Pan Prezes Rady Ministrów okólnikiem nr 7 wydanym za nr 42—2/88 z dnia 10 marca 1938 r. przesunął termin spłaty zaliczek na uposażenie w pełnej wysokości, ustalonej zarządzeniami, ogłoszonymi w Dz. Rozk. nr 5/36, poz. 66 i 15/37 poz. 188 — z 1 kwietnia 1938 r. na dzień 1 kwietnia 1939 r. W razie jednak wykorzystania przez Radę Ministrów uprawnienia przewidzianego w ust. (4) art. 12 ustawy skarbowej i skrócenia w drodze rozporządzenia terminu pobierania podatku specjalnego — spłata zaliczek na uposażenie zostanie odpowiednio zmodyfikowana.

77.

Dep. Int. 0381/12 Og. II.

P. S. 240 — 10. Zaopatrywanie żołnierzy w artykuły nieobjęte tabelami należności — poprawka.

W § 20 P. S. 240—10 po słowach: „nie więcej niż 4 1/2 alkoholu” dodać nowe zdanie: Wyjątek stanowią wina krajowe i miody, których sprzedaż jest dopuszczalna w naczyniach zamkniętych. Żołnierzom niezawodowym (podoficer i szeregowcom) sprzedaż tych napoi jest niedozwolona.

78.

Dep. Zdr. 9100 w. II.

P. S. 125 — 180. Przepisy sanitarno-higieniczne w wojsku — uzupełnienie.

W § 52 pkt a P. S. 125 — 180 — po słowach: „jest niedozwolona” dodać: „żołnierzom niezawodowym, (podoficerom i szeregowcom)“.

Warszawa, dnia 31 maja 1938 r.

Minister Spraw Wojskowych

(—) Kasprzycki
generał dywizji.

O B W I E S Z C Z E N I A.

G. M. 1007 Og.

1. Uruchomienie Oficerskich Domów Wypoczynkowych w roku 1938/39.

Centralny Komitet Wykonawczy Fundacji Oficerskich Domów Wypoczynkowych podaje do wiadomości:

W roku 1938/39 będą czynne dla uczestników Fundacji i ich rodzin następujące domy wypoczynkowe, w których koszty utrzymania (pomieszczenie wraz z wyżywieniem i usługą) wynoszą dla oficerów i ich rodzin bez różnicy stopnia służbowego:

1) W C e t n i e w i e (nad morzem) — poczta Wielka Wieś, przystanek osobowy Hallerowo:

	sezon I lipiec— sierpień	sezon II czerwiec— wrzesień
w jednoosobowym pokoju . .	5.50 zł	3.50 zł
w dwuosobowym „ po	3.90 „	2.80 „
w trzyosobowym „ „	3.60 „	2.50 „
w czteroosobowym „ „	3.20 „	2.20 „

dzieci poniżej lat 10 płać w I sezonie o 30 gr mniej od cen powyższych, w II sezonie jak dorośli.

Osoba, zajmująca pokój dwuosobowy, płaci w I sezonie — 7 zł, w II sezonie — 5 zł dziennie.

Domy czynne od 1 czerwca, w razie dostatecznej frekwencji i w m-cu wrześniu.

2) W K r y n i c y — czynny cały rok, prócz m-ca kwietnia (poszczególne sezony rozpoczynają się 1-go każdego miesiąca),

	sezon I lipiec, sierpień, od 15—31 grudnia, styczeń, luty	sezon II maj, czerwiec, wrzesień, paździer- nik	sezon III listopad, 1—15 grudnia, marzec
w jednoosobowym pokoju	6.50 zł	4.80 zł	3.80 zł
w dwuosobowym pokoju po . . .	4.10 „	3.40 „	3.10 „
w trzyosobowym pokoju po . . .	3.90 „	3.20 „	2.90 „
w czteroosobowym pokoju po . . .	3.50 „	2.80 „	2.30 „

dzieci poniżej lat 10 płać w I sezonie o 30 gr mniej od cen powyższych, w II i III sezonie jak dorośli.

Osoba, zajmująca pokój dwuosobowy, płaci w I sezonie — 8 zł, w II sezonie — 6 zł i w III sezonie — 5 zł dziennie.

3) W Z a l e s z c z y k a c h:

	sezon I od 16 czerwca, lipiec, sierpień, i wrzesień	sezon II od 1—15 czerwca, paździer- nik
w jednoosobowym pokoju . .	3.80 zł	3.— zł
w dwuosobowym „ po	3.20 „	2.50 „
w trzyosobowym „ „	2.80 „	2.30 „
w czteroosobowym „ „	2.40 „	1.80 „

dzieci poniżej lat 10 płać w pierwszym sezonie o 30 gr mniej od cen powyższych, w drugim sezonie jak dorośli.

Osoba, zajmująca pokój dwuosobowy, płaci w I sezonie — 5 zł, w II sezonie 4.50 zł dziennie.

4) W T r u s k a w c u — czynny cały rok, prócz miesiąca listopada i marca.

	sezon I czerwiec, lipiec i sierpień	sezon II maj, wrzesień, grudzień, styczeń	sezon III luty, kwiecień, paździer- nik
w dwuosobowym pokoju po . . .	4.— zł	3.50 zł	2.80 zł
w trzyosobowym pokoju po . . .	3.80 „	3.30 „	2.60 „
w czteroosobowym pokoju po . . .	3.40 „	2.90 „	2.— „

dzieci poniżej lat 10 płać w I sezonie o 30 gr mniej od cen powyższych, w II i III sezonie — jak dorośli.

Osoba, zajmująca pokój dwuosobowy, płaci w I sezonie — 7 zł, w II sezonie — 6 zł, w III sezonie — 5 zł dziennie.

5) W Ż a b i e m — czynny cały rok, prócz miesiąca kwietnia i listopada.

	sezon I czerwiec, lipiec, sierpień, grudzień, styczeń i luty	sezon II marzec, maj, wrzesień i październik
w dwuosobowym pokoju po	3.40 zł	2.80 zł
w trzyosobowym „ „	3.— „	2.70 „
w czteroosobowym „ „	2.90 „	2.60 „

dzieci poniżej lat 10 płać w I i II sezonie o 30 gr mniej od cen powyższych.

Osoba, zajmująca pokój dwuosobowy, płaci w I sezonie — 5 zł, w II sezonie — 4.50 zł dziennie.

6) W Juracie:

	sezon I od 16—30 czerwca, lipiec, sierpień	sezon II od 1—15 czerwca, od 1—15 września
Pokoje w kasynie:		
w jednoosobowym	7. — zł	6. — zł
w dwuosobowym po	6. — „	5.50 „
w trzyosobowym „	5.50 „	5. — „

dzieci poniżej lat 10 płać w I i II sezonie mniej o 1 zł od cen powyższych.

Osoby, nie będące uczestnikami Fundacji, dopłacają po 3 zł dziennie do cen ustalonych.

Koszt wynajęcia domków:

	sezon I od 16—30 czerwca, lipiec, sierpień	sezon II od 1—15 czerwca, od 1—15 września
D o m e k:		
campingowy 1-pokojowy		
miesięcznie	50. — zł	40. — zł
typ A. 2-pokojowy miesięcznie	150. — „	120. — „
typ F. 2-pokojowy z kuchnią i służbowym miesięcznie .	300. — „	240. — „
typ D. 3-pokojowy z kuchnią i służbowym miesięcznie .	400. „	300. — „

Cena ta obejmuje mieszkanie z wodą, oświetleniem, usługą i bielizną pościelową. Za wyżywienie płaci osoba dorosła dziennie w I sezonie — 5 zł, w II sezonie — 4.50 zł. Dzieci poniżej lat 10-ciu płać w I i II sezonie o 1 zł mniej od cen powyższych.

Osoby, nie będące uczestnikami Fundacji, płać miesięcznie za wynajęcie domku o 30% drożej od cen ustalonych, za wyżywienie ceny — jak dla gości.

Istniejące pomieszczenia w O. D. W. Jurata:

14 domków typu A — składających się z 2 pokoiów z małym tarasem, korytarza, schówka, umywalni i WC.

Urządzenie każdego domku przewidziane jest na 4 osoby dorosłe i 1 dziecko.

6 domków typu F — składających się z 2 pokoiów z małym tarasem, korytarza, kuchni, pokoju służbowego, umywalni, z prysznicem i WC.

Urządzenie każdego domku przewidziane jest na 4 osoby dorosłe, 2 dzieci i łóżko służbowe.

2 domki typu D — składające się z 3 pokoiów z małym tarasem, kuchni, korytarza, pokoju służbowego, umywalni z prysznicem i WC.

Urządzenie każdego domku przewidziane jest na 6 osób dorosłych, 2 dzieci i łóżko służbowe.

We wszystkich wyżej podanych domkach każdy uczestnik Fundacji może umieścić większą ilość osób, lecz w tym wypadku musi mieć własne dodatkowe łóżko i pościel oraz płacić 15 zł miesięcznie od osoby.

Wypożyczenie wyżej wyszczególnionych 22 domków obejmuje kompletne umeblowanie, składające się z tapczanów dla dorosłych, kanap dla dzieci, łóżek służbowych, szaf, stołów, krzeseł, 2 leżaków, komód na pościel, pościeli, bielizny pościelowej, ręczników.

Wszystkie domki są skanalizowane, mają bieżącą wodę zimną, oświetlenie elektryczne i usługę (rano dla zrobienia porządków i wieczorem dla pośnięcia łóżek).

Domki typu F i D mają ponadto kuchenki (Herzfeld i Victorius) na węgiel oraz prysznic na zimną wodę.

Uczestnicy Fundacji, wynajmujący domki typu F i D (z kuchniami), nie mają obowiązku korzystania z wyżywienia w kasynie.

Dla pragnących prowadzić gospodarstwo we własnym zakresie utworzony będzie w domu administracyjnym sklep z artykułami żywnościowymi oraz sprzedaż węgla opałowego.

Możliwe jest również stworzenie mieszanego systemu wyżywienia, np. obiad lub kolacja i obiad w kasynie, śniadanie, albo śniadanie i kolacja w domu we własnym zakresie.

Domki typu F i D mogą być wynajmowane na okresy miesięczne i półmiesięczne z tym zastrzeżeniem, że dzień 1 sierpnia stanowi granicę nieprzekraczalną, to znaczy, że nie można mieszkać w lipcu, a potem w sierpniu, a tylko w lipcu, sierpniu, lub od 15 czerwca do 31 lipca, albo od 1 sierpnia do 15 września lub do końca września.

Ponadto do dyspozycji uczestników Fundacji istnieje kolonia domków campingowych, położona w lesie w pewnym oddaleniu od zatoki, składa się ona z 25-ciu domków, zaopatrzonych w pełne umeblowanie (łóżka) z pościelą i potrzebnym sprzętem kwaterunkowym, oświetlenie elektryczne, woda zimna i gorąca donoszona 2 razy dziennie. Ubikacje (skanalizowane) w pewnym oddaleniu od domków. Pojemność każdego domku od 2 — 4 osób, zależnie od potrzeb uczestnika. Stołowanie w kasynie.

Na terenie O. D. W. Jurata będzie czynne kasyno, składające się z 2 sal jadalnych, pokoju — czyteln i bridge'owego oraz 17 pokoiów 1-osobowych, 14 pokoiów 2-osobowych i 1 pokoju 3-osobowego.

Część mieszkalna kasyna wyposażona jest kompletnie: umywalnie z gorącą wodą, ponadto wspólne WC. z łazienką.

Poza powyższym wyposażeniem O. D. W. Jurata uczestnicy Fundacji będą mieli do dyspozycji dwie urządzone plaże (od zatoki i od pełnego morza), kajaki, łódzie, motorówkę szybkobieżną i ławki w lesie.

Ze względu na charakter terenu będą obowiązywały specjalne rygory co do utrzymania czystości w terenie: ostrożność w obchodzeniu się z ogniem (kuchenki spirytusowe, palenie papierosów, rzucanie niedopałków na łatwo zapalny teren, bardzo staranne utrzymanie strychów w domach), szanowanie kultur leśnych i plażowych (nieuszkodzanie plaży i wydmy oraz zejść do morza).

Do dyspozycji gości będą ponadto garaże i mieszkania dla szoferów za osobną dopłatą.

Prośby o przydział garażu należy uprzednio zgłosić ze względu na ograniczoną ilość.

Cena za garaż — 1 zł dziennie, za całe utrzymanie i mieszkanie wspólne szofera — 3 zł dziennie.

Dojazd do stacji kolejowej Jurata na Helu, skąd przewiezienie bagaży gości będzie przez O. D. W. ułatwione.

Zgłoszenia o przydział miejsc kierować należy do zarządu O. D. W. w Juracie, poczta Jurata. W zgłoszeniach należy podawać ilość członków rodziny i pożądaną czas pobytu. Pierwszeństwo w przydziale miejsc mają uczestnicy, którzy nie korzystali z O. D. W. nad morzem oraz mający dzieci w wieku szkolnym.

Zasady ogólne.

1) Ceny powyższe w odniesieniu do wszystkich domów wypoczynkowych wpłaci pensionariusz zarządowi domu wypoczynkowego.

Opłaty pobiera się wg ilości osób w pokoju, a nie wg ilości łóżek.

2) Za pobyt w Truskawcu — w kwietniu, maju, październiku, grudniu, styczniu i lutym, w Zaleszczykach i w Zabie — we wszystkich sezonach, o ile pobyt w domu wypoczynkowym trwał nie mniej jak 4 tygodnie — zarząd domu wypoczynkowego wyda bezpłatny ulgowy bilet kolejowy z domu wypoczynkowego do miejsca zamieszkania jak najkrótszą drogą dla żon i dzieci uczestników bilet II klasy, a w Zaleszczykach także i dla służącej bilet powrotny III klasy.

3) Uczestnik Fundacji nie może przelewać swych praw co do korzystania z domów wypoczynkowych na inne osoby. Przyjmowanie dalszej rodziny oficera oraz oficerów w stanie spoczynku i rezerwy, którzy nie są uczestnikami Fundacji, może mieć miejsce w sezonach pobocznych w razie wolnych miejsc za dopłatą 2 zł do cen ustalonych dla uczestników Fundacji.

4) Za każdy dzień opóźnienia lub wcześniejszego opuszczenia zajmowanego pokoju zarząd domu wypoczynkowego ma prawo pobrać koszty zakwaterowania w wysokości 2 zł od osoby, a w wyjątkowych wypadkach, jak wyjazd służbowy, za 1 dzień.

5) Z uwagi na spokój wszystkich korzystających z domów wypoczynkowych, nie należy zabierać ze sobą do Krynicy dzieci poniżej ukończonych lat 6-ciu, do Cetniewa, Juraty i Truskaw-

ca — dzieci poniżej ukończonych lat 4-eh, a do Zaleszczyk i Zabiego poniżej ukończonych lat 2-eh.

6) W razie wolnych miejsc, pobyt ustalony na 1 sezon, może być przedłużony przez zarząd danego domu wypoczynkowego.

7) Zarządcy wolno doliczać umówioną kwotę z pensionariuszem za dania specjalne i dietetyczne, pobierać 2 zł od uczestnika Fundacji, jego żony i dalszych krewnych ponad lat 18 na cele kulturalne (biblioteki, gry itp.) za cały czas pobytu.

Psów do O. D. W. zabierać nie wolno.

Przydział miejsc.

1) Zainteresowani uczestnicy Fundacji przesyłają swoje zgłoszenia wprost do zarządów odpowiednich domów wypoczynkowych.

2) Zgłoszenia winny być wysyłane najpóźniej na 3 tygodnie przed rozpoczęciem danego sezonu. Oficerowie służby czynnej nie dołączają zaświadczeń o należeniu do Fundacji.

3) Do przedstawienia zaświadczeń obowiązani są uczestnicy Fundacji, którzy wpłacają wpłaty miesięczne bezpośrednio na rzecz Fundacji, jak: oficerowie stanu spoczynku, oficerowie rezerwy w służbie państwowej, straży granicznej, attaché wojskowi i oficerowie przydzieleni do Wytwórni Rakiet.

Zaświadczenia te wystawia Główna Komisja Administracyjno-Budżetowa C. K. W. Fundacji (M. S. Wojsk. Biuro Budżetowe).

4) W zgłoszeniach należy podawać rodzaj pokoi, tj. w jedno lub więcej osobowych. w Juracie w domkach campingowych lub typu A, F, D, względnie w pokojach w kasynie — i dokładny czas pobytu w O. D. W. od — do.

5) Pierwszeństwo w przydziale miejsc w O. D. W. mają ci uczestnicy Fundacji, którzy z danego O. D. W. jeszcze nie korzystali (oraz ci, których dzieci uczęszczają do szkół, a wakacje pragną spędzić wraz z dziećmi w oficerskich domach wypoczynkowych. Podania tych, którzy już korzystali, będą rozpatrywane po zamknięciu zgłoszeń, tj. na 3 tygodnie przed rozpoczęciem danego sezonu. W tym okresie podania ich będą traktowane na równi z podaniami osób, które z O. D. W. nie korzystały.

6) Jednocześnie z wysłaniem zawiadomienia o przyznaniu miejsc, Zarząd domu żąda wpłaty 10 zł od osoby na poczet należności za mieszkanie. Kwota ta, w razie niezajęcia miejsca, w ciągu trzech dni od daty przyznania, nie będzie zwrócona, z wyjątkiem wypadku, kiedy niezajęcie miejsca zostało spowodowane przeszkodami służbowymi.

Wpłata zadatku za mieszkanie powinna nastąpić niezwłocznie po otrzymaniu zawiadomienia o przyznaniu miejsca.

Dokonanie wpłaty jest warunkiem otrzymania przyznanego miejsca.

Oficerski Dom Wypoczynkowy.

przy Oficerskim Yacht-Klubie R. P. w Augustowie, stacja kolejowa „Augustów-Port” — adres: Oficerski Yacht-Klub R. P., Oddział „Augustów” — czynny cały rok.

Prawo korzystania z Oficerskiego Domu Wypoczynkowego mają, prócz członków Oficerskiego Yacht-Klubu R. P., również uczestnicy Fundacji Oficerskich Domów Wypoczynkowych i ich rodziny.

Koszty utrzymania, pomieszczenie wraz z wyżywieniem wynoszą:

w części hotelowej:

w jednoosobowym pokoju po . . . 6.50 zł
w dwuosobowym pokoju po . . . 5.50 zł
w trzyosobowym pokoju dwie osoby płać ceny,
jak w dwuosobowym pokoju, a trzecia osoba
płaci za pościel 1.65 zł, za wyżywienie 3.30 zł;

w pokojach sportowych:

(zbiorowe od 4 do 8 osób oddzielnie dla pań,
oddzielnie dla panów) po zł 4.50 od osoby.

Do wyżej wymienionego domu wypoczynkowego przyjmowane są dzieci tylko od lat 10-ciu w górę — koszt utrzymania wynosi jak dla osoby dorosłej.

2. Poszukiwania.

P. K. U., w których ewidencji znajduje się, lub formacje, w których pełnił lub pełni służbę

Edward Kołaski vel Kołaska syn Jana Kantego i Aleksandry z Hamerów, urodzony dnia 10 maja 1907, 1908 lub 1909 roku we Władystoku, mieszkający przed wstąpieniem do W. P. w Mielrzynie pow. Gniezno — podadzą o nim informacje do Biura Pers. M. S. Wojsk. z powołaniem się na nr 3200—102 z dn. 29.III.1938 r.

(B. Pers. 3200—102).

Komendanci P. K. U. oraz dowódcy formacyj (urzędów zakładów itp.) sprawdzą czy w ewidencji są wpisani:

1) strz. Straszewski Hipolit, syn Klaudiusza i Anny, urodzony dnia 23 maja 1901 r. w Kijowie;

2) szer. Cackowski Edward, syn Marcelego i Anny, urodzony dnia 15 stycznia 1903 r. w Warszawie;

3) szer. Dziarski Bronisław, syn Michała i Marii, urodzony dnia 1 maja 1898 r. w Szynwałdzie, pow. Grudziądz;

4) ułan Pielecki Jan, urodzony dnia 9 lutego 1901 r. w Borycowie pow. Mińsk;

5) ułan Grundman Władysław, urodzony w roku 1903 w Chojnicach (Chojno), zamieszkały przed wstąpieniem do wojska w Chojnicach.

W przypadku pozytywnym należy zawiadomić o tym dowódcę plutonu żandarmerii Grudziądz z jednoczesnym przesłaniem wyciągu ewidencyjnego w terminie do dnia 30.VI.1938 r.

(Dtwo Żand. 3630—2/Sł).

SZNURY NARAMIENNE „MICHAŁA WALECZNEGO”.

(rys. 1—4).

Sznury naramienne dla oficerów, podoficerów i szeregowców składają się z następujących elementów (rys. 1):

- a) warkocza,
- b) pojedynczego sznura z potrójnym węzłem, zakończonego w jednym końcu metalowym stożkiem, a w drugim złożonego w kształcie liścia koniczyzny,
- c) dwóch pętelek,
- d) stożka metalowego.

Pojedynczy sznur składa się z rdzenia i oplecia.

W skład rdzenia wchodzi 20 nici barwy wiśniowej.

Oplecie sznurów, wykonane w sposób krzyżowy, jest barwy wiśniowej (jedwabne dla oficerów, bawełniane dla podoficerów i szeregowców) i jest przetykane połączonym szychem, krzyżującym się ze sobą w odległości co 1 cm.

Ogólna długość sznurów zależna jest od figury noszącego i wynosi około 100 cm.

Grubość pojedynczego sznura wynosi około 0,4 cm.

Pętelki, umieszczone na końcach warkocza, zakłada się, przy noszeniu, na guziczek przyszyty pod naramiennikiem.

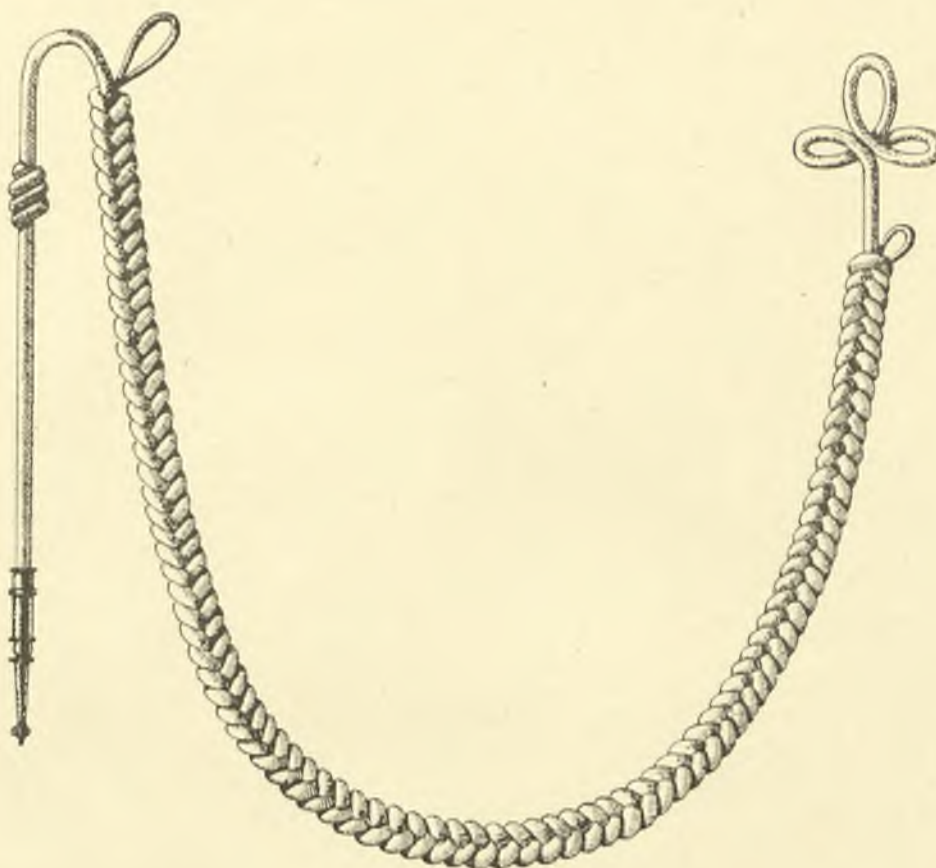
Stożek wraz z wieńczącym go pierścionkiem jest wykonany z brązu, przy czym stożek oficerski jest ozdobiony ornamentami stylizowanymi i połączany (rys. 2), a dla podoficerów i szeregowców toczony na gładko (rys. 3).

Rysunki stożka podane są w wielkości naturalnej.

Ogólny wygląd plecionki sznurów (dla oficerów, podoficerów i szeregowców) w wielkości i kolorze naturalnym przedstawia rys. 4.

Sposób zakładania sznurów naramiennych na kurtkach uwidoczniony jest na rys. 5 (wygląd z przodu) i na rys. 6 (wygląd z tyłu).

WZÓR SZNURÓW NARAMIENNYCH „MICHAŁA WALECZNEGO”

Rys. 1

SZCZEGÓŁ WARKOCZA SZNURA (barwa naturalna)

Rys. 4

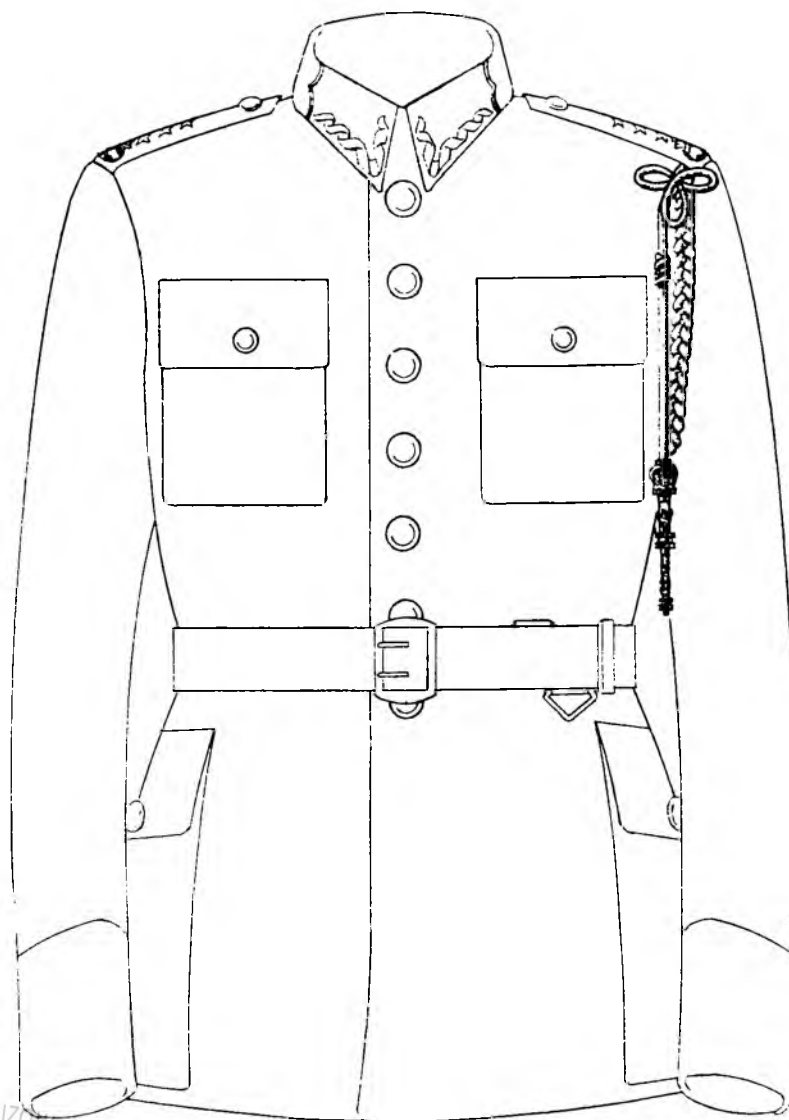

Rys. 2

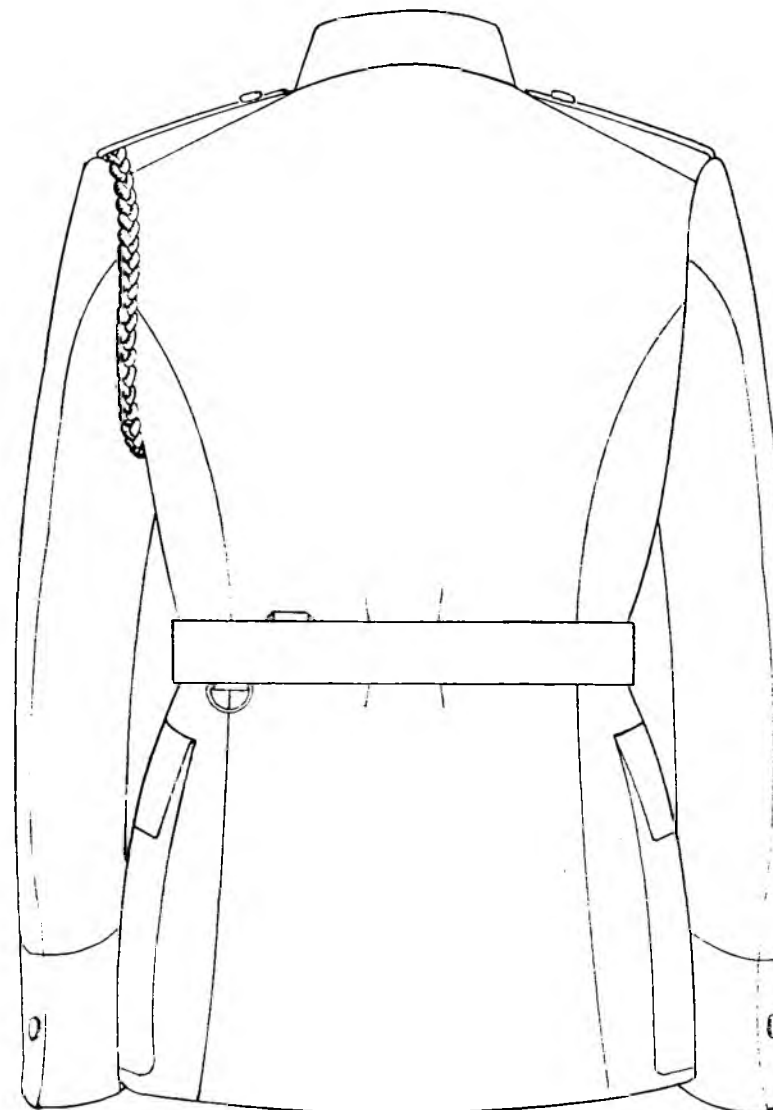

Rys. 3

SPOSÓB NOSZENIA SZNURÓW „MICHAŁA WALECZNEGO” NA KURTKACH

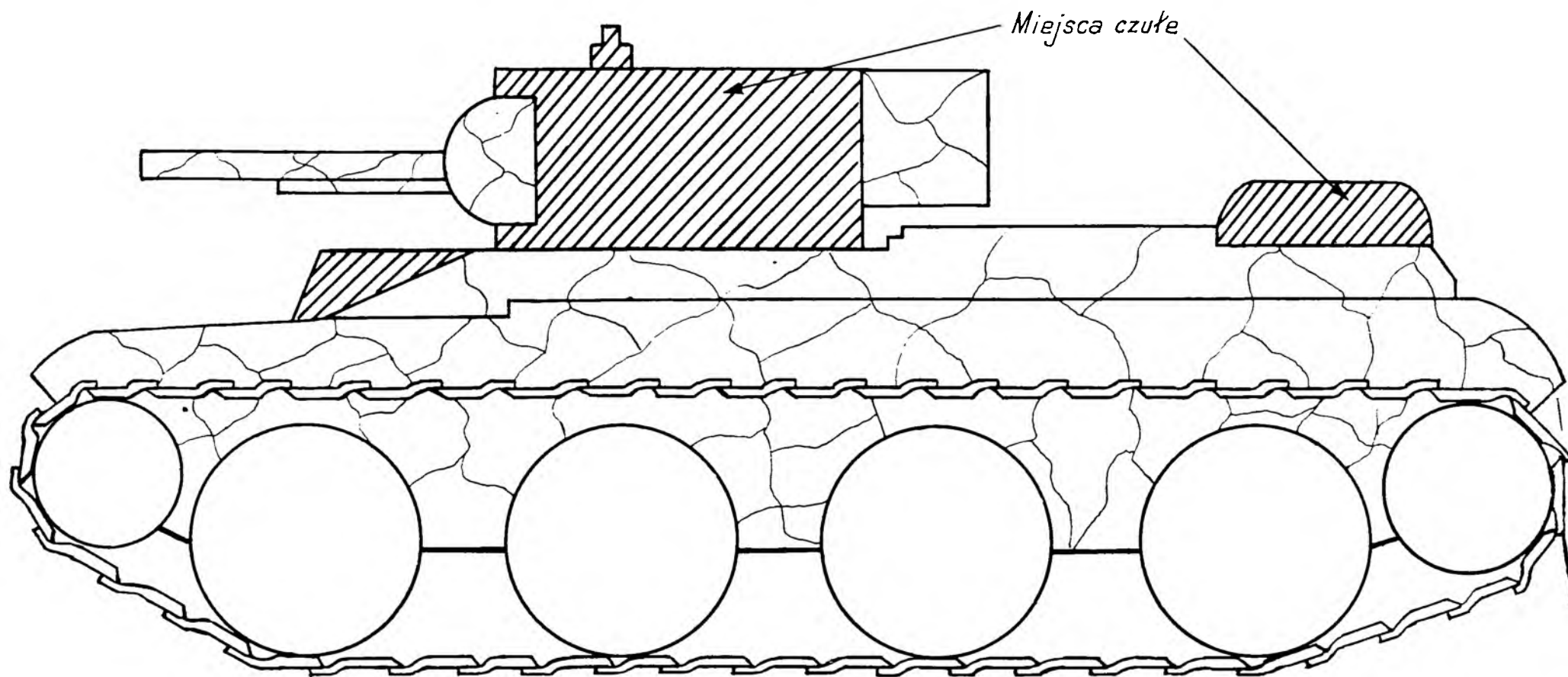

Rys. 5
(przód)

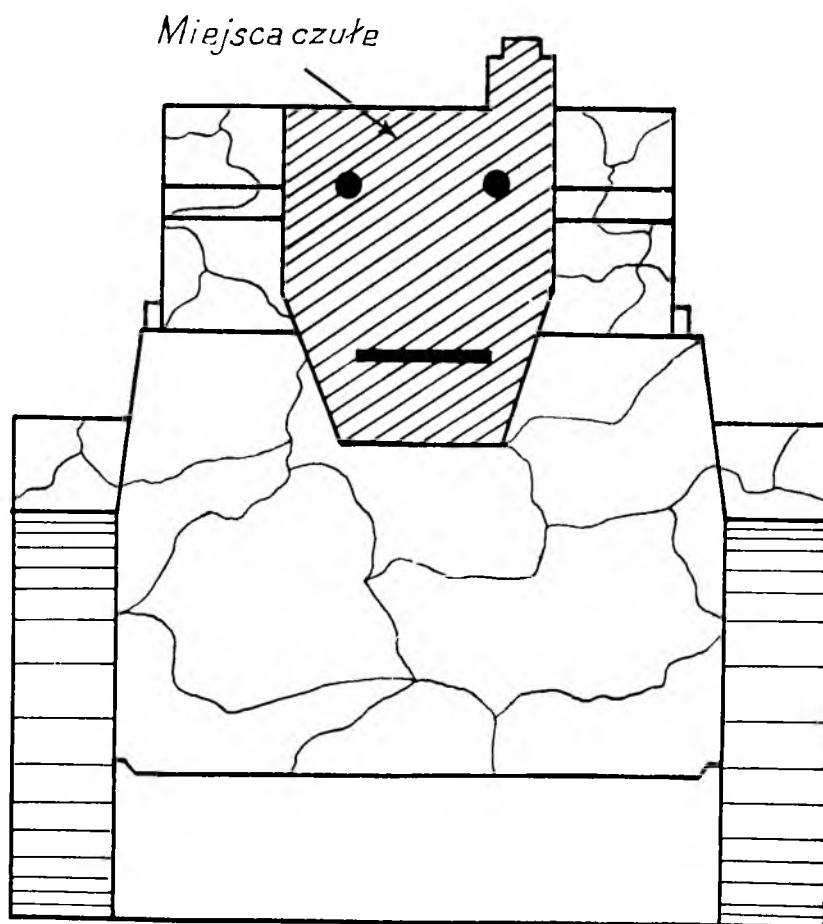
Rys. 6
(tył)

Czołg z boku

Podziałka 1:20

Czołg z przodu

Podziałka 1:20

Kłęczący

Podziałka 1:15